

Zavezniške pogodbe.

AMERIKA NI VEDELA ZA ZAVEZNIŠKE POGODBE Z ITALIJO. — DRŽAVNI DEPARTMENT DVOJMI O IDENTITETI ZAVEZNIŠKIH TERITORJALNIH DOGOVOROV. — ZDRUŽENE DRŽAVE NE BI HOTELE BITI VEZANE IN TUDI NE BODO VEZANE. — POLKOVNIK E. M. HOUSE.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on Dec. 4, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Washington, D. C., 3. decembra. — Združene države niso bile nikdar informirane o tajni pogodbi, katero je objavila boljševiška vlada in kjer se vidi, kako so Angleška, Francija in Rusija objubile teritorialno odškodnino Italiji za pomoč v vojni.

Polkovniku E. M. House se je naročilo, da zadevo preišče in poroča. Postopanje Zdrženih držav se naznanja z naslednjo poluradno izjavo:

— Ako obstoji tak dogovor, tedaj je bil stvorjen, predno so Združene države stopile v vojno. Ako pa je tudi resnično, Združene države ne bi hotele biti vezane in tudi ne bodo vezane.

Po pogodbi, kakor se je objavila v Petrogradu, se jamči Italiji, kot članici entente, da se ji ne bo nasprotovalo, ako se hoče polastiti Trentina, južne Tirolske, Istre in Dalmacije.

Govori se tudi, da se dovoljuje, da Italija vzame nekatero otoke v grškem arhipelagu za vojno odškodnino. — In ako Anglija in Francija razširita svojo posest v Afriki, se daje enaka pravica tudi Italiji.

Ravno ista obljuba je bila dana tudi glede Male Azije.

Pogodba je bila podpisana v Londonu 26. aprila 1916; podpisal jo je viskонт Grey, tedanji zunanji minister za Anglijo, francoski poslanik na Angleškem Paul Cambon in ruski poslanik na Angleškem grof Benckendorff.

Reklo se je tudi, da vsebuje spomenico poslanika v Londonu zunanjemu uradu in zavezniškimi poslaniki.

Med pogoji, katere so jamčili Italiji, je tudi pomoč angleške in francoske pomorske sile, dokler ni avstrijska mornarica uničena.

Danes se je tukaj zagotavljalo, da bo to, ako se izkaže, da je pogodba resnična, preprečilo napoved vojne Zr. držav Avstriji.

Iz naziranj članov odbora senata za zunanje zadeve je razvidno, da Angleška in Francoska niso odkrile vseh diplomatskih tajnosti, ko sta poslali svoj poziv "za življenje in smrt" Zdrženim državam.

Principi, pod katerimi so šle Združene države v vojno, je že večkrat objavil predsednik Wilson.

Nikdar ni pozabil zagotavljati, da vlada in narod ne simpatizira z vojno, ki bi imela namen osvajati.

Namen in cilj Zdrženih držav je bil dovolj pojasnjen v predsednikovem odgovoru na papežev mirovni predlog 27. avgusta.

Med drugim je rekel:

— Odgovorni državnik mora sedaj povsod videti, ako prej ni še nikdar videl, da mir ne more varno sloneti na političnih in gospodarskih omejitvah, ki so v prid samo nekaterim, ali pa na kateremkoli maščevanju in premišljeni krivici.

V tem odgovoru je predsednik Wilson tudi pojasnil politiko vlade na ta način:

— Ameriški narod je prepričan, da bo mir slonel na pravih narodov, in ne na pravihah vlad, — na pravihah narodov, naj bodo majhni ali veliki, slabi ali močni, — na njihovi enaki pravici do svobode, do varnosti in do svoje vlade ter na vdeležbi pod pravičnimi pogoji v gospodarskih priložnostih sveta.

V gotovih krogih so prepričani, da bo predsednik Wilson porabil priložnost in bo zopet obnovil svoje nazore v tem oziru, ko bo imel v torek nagovor na kongres in bo posvaril evropske zavezničke, da morajo od sedaj dalje vse karte položiti na mizo.

Oficijelno mnenje je, kakor se zagotavlja v diplomatskih krogih, da je potrebna izjava Zdr. držav.

To posebno mislijo tukajšnji diplomatski zastopniki nevtralnih držav. V tem krogu ne dvomijo o avtentičnosti pogodb, katere je objavila vlada boljševikov, ki sedaj kontrolirajo Petrograd.

Rusko premirje.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on Dec. 4, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 3. decembra. — Z rusko armado se je sklenilo premirje do sobote, kakor se poroča iz Berlina. Imelo se je pričeti v nedeljo zvezni ob desetih, ko so se vstališki z namenom, da se doseže splošna sovražnost in vzkleno se je šlo premirje.

vse za obvevanje med četami, da gibanje čet v zakopih in zrčno delovanje.

Na nemško-ruski fronti vlada dejansko premirje, kakor se danes poroča iz nemškega glavnega stana.

— Uradno poročilo pravi, da je prišla ruska deputacija v vrhovno poveljstvo princa Leopolda Bavarkega z namenom, da se doseže splošna sovražnost in vzkleno se je šlo premirje.

Ameriški protest.

Združene države so protestirale pri ruski vladi proti premirju. — Po slanik Francis je sledil vzgledu drugih zavezničev.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on Dec. 4, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 3. decembra. — David R. Francis, ameriški poslanik v Petrogradu, je obvestil majorja Kertha, vojaškega atašaja, da vloži protest za Združene države, kakor so storili načelniki zavezniških poslanstev proti pogajanju za premirje med Rusijo in Nemčijo. To obvestilo je prišlo iz Petrograda in je datirano v sredo. Da niso protestirali skupno z drugimi zavezniškimi poslaniki, je iskati vzrok v londonski pogodbi proti separatnemu miru, kar Zdr. države niso podpisale.

Poslanik Francis pa je sedaj mnenja, da je vsa pomoč, katero je Amerika nudila Rusiji, in da so bila vsa priporočila storjena iz tega vzroka, ker je bil prepričan, da je Rusija, kakor se je pogosto zagotavljalo, voljna nadaljevati vojno in da je po svojem mnenju opravičen, ker zima navodil od državnega departamenta v Washingtonu, da sam vloži protest proti neodvisnemu postopanju Rusije v zadevi premirja.

Izraz protesta, katerega je vložil major Kerth, je isti kot zavezniški protest.

Med Amiette in Aisno, v okolici Rheimsa in na desnem bregu Mozela je bilo živahno artilerijsko streljanje tekom noči. Na ostali fronti je bila kanonada v presledkih.

Paiz, Francija, 3. decembra. — Sovražni napadi na naše majhne postojanke v okolici St. Quentin in severno od gozda Fossee so bili odbiti.

Nemci so izgubili vse kolonije v Afriki.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on Dec. 4, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 3. decembra. — "Vzhodna Afrika je popolnoma očiščena sovražnika."

To oficijelno poročilo je bilo sinoči izdano. Vsako nemško kolonijo so zasedle zavezniške sile.

Vojna poročila.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on Dec. 4, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 3. decembra. — Sevražni napadi, katere so večerja zvečer vprizorili na naše postojanke v bližini Moenvres, so bili po hudih bojih odbiti.

V uspešnih nočnih napadih v bližini Bourlon so londonske čete vplenile 12 nemških strojnih pušk in večje število ujetnikov.

Razun precej živahnega artilerijskega boja na južnem bojišču: ni drugih poročil.

Paiz, Francija, 3. decembra. — Sovražni napadi na naše majhne postojanke v okolici St. Quentin in severno od gozda Fossee so bili odbiti.

Med Amiette in Aisno, v okolici Rheimsa in na desnem bregu Mozela je bilo živahno artilerijsko streljanje tekom noči. Na ostali fronti je bila kanonada v presledkih.

Nemci so izgubili vse kolonije v Afriki.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on Dec. 4, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

London, Anglija, 3. decembra. — "Vzhodna Afrika je popolnoma očiščena sovražnika."

To oficijelno poročilo je bilo sinoči izdano. Vsako nemško kolonijo so zasedle zavezniške sile.

Hindenburg in Amerika.

Hindenburg se ne boji Zdrženih držav. — Ameriške velikanske zaloge se ne morejo vporabiti proti Nemčiji.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on Dec. 4, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Amsterdam, Nizozemsko, 3. dec. — Kakor piše poročevalce "Neue Freie Presse", je Hindenburg sicer priznal veliko razsežnost vojnega pripravljanja, toda je zanikal, da bi Združene države mogle vporabiti vse to na bojnem polju.

Ironicno je govoril o tako imenovani "ameriški metodi oglaševanja", in dodal:

"Gotovo je, da si Združene države na vso moč prizadevajo, da bi vstvarile veliko armado. Vojna je ravno srečna preteza za to, kajti v mirnem času bi bile težkoče prevelike, da bi se to zgodilo. Tudi Japonska ne bi na to mirno gledala.

Amerikanci bodo težko poslali novo armado naenkrat v Evropo kajti v tem slučaju bi njihova lastna dežela bila brez pomoči ako bi Japonska pokazala nenadno naklonjenost, da bi poravnala stare račune z Ameriko.

Poleg tega pa bi tudi transport no vprašanje nudilo večje težkoče kot pa zaloge. Nemški podmorski čolni bi bile nadaljne ovire. Gotovo, da je lahko zgraditi tisoč letal, kakor je Amerika naznanila toda težavno jih je opremiti. To da kjerkoli se pokažejo, tam Nemcev ne bo manjkalo."

Ta pogovor se je vršil v nemškem glavnem stanu in Hindenburg je proti poročevalcu izrazil mnenje, da se od strani ruske armade ne pričakuje več operacij v velikem obsegu. Rekel je, da je si var mogoče, da se bo kak despo kakor veliki knez Nikolaj pola stih moči in bo opešano rusko armado v skrajni sili vzbudil.

Z ozirom na laške operacije je rekel Hindenburg:

"Avstrijsko-ogrsko poveljstvo s katerim smo mi izvrstno sodelovali, in njihove čete so sijajno prestale poskušnje. Nemške in avstro-ogrške čete so se junakostno borile in se premagale vse težkoče. Njihovo prodiranje in pridobitev je izbor na."

General Ludendorff, govoreč nisti način o vojni je rekel: "Nič gotovega se ne more reči o naših končnih ciljih v Italiji. N vsak način je Trst izven nevarnosti. Fronta je bila za polovico skrajšana in sovražnik je izgubil stotisoče na vjetih ter polovico svoje artilerije in materiala."

Toda z napredovanjem sezij bodo nastale klimatične težkoče posebno v gorah. Sploh mora vsa ka ofenziva imeti daljši odmor al konec."

Hindenburg je končno rekel: "Ako še za nekoliko časa ohranimo svojo moč ter imamo potrepe življnost tedaj bomo dosegli dober konec."

Glede položaja na zapadni fronti je rekel Hindenburg, da ni take velike važnosti, ako se nasproti ki preposti slučajno nekoliko močvirja ni od dima zakajenih razvalin z namenom, da se ohrani človeški material.

Glede najvišjega vojnega sveta zavezničev je rekel feldmaršal: "Vse take naredbe so vedno zmanjenje nesposobnosti in slabosti Ko so enkrat na zonen s svojimi šalami, napravijo vojni svet."

Ludendorff je rekel nadalje "Vojna s podmorskim čolni je prava. Dovoljila je, kar smo pričakovali. Ni bil namen izstradati Angleško. temveč pripraviti jo do tega, da je veljna skleniti mir."

"Zdaj kaže, da so Rusi prvi na klinjeni miru. Ne rečem, da smatram boljševiško manifestacijo za mirovno ponudbo. Za ta smoter mora biti gotova vlada, ki bo imela moč, da bo vsilila na znotraj in na zunaj uspehe pogajanj z nami."

Vsak čas lahko sklenemo premirje z Rusijo, kakor hitro imamo zagotovilo, da se bo držalo. Toda težko se bo doseglo splošno premirje."

Hindenburg je končno rekel: "Ako še za nekoliko časa ohranimo svojo moč ter imamo potrepe življnost tedaj bomo dosegli dober konec."

Glede položaja na zapadni fronti je rekel Hindenburg, da ni take velike važnosti, ako se nasproti ki preposti slučajno nekoliko močvirja ni od dima zakajenih razvalin z namenom, da se ohrani človeški material.

Glede najvišjega vojnega sveta zavezničev je rekel feldmaršal: "Vse take naredbe so vedno zmanjenje nesposobnosti in slabosti Ko so enkrat na zonen s svojimi šalami, napravijo vojni svet."

Ludendorff je rekel nadalje "Vojna s podmorskim čolni je prava. Dovoljila je, kar smo pričakovali. Ni bil namen izstradati Angleško. temveč pripraviti jo do tega, da je veljna skleniti mir."

"Zdaj kaže, da so Rusi prvi na klinjeni miru. Ne rečem, da smatram boljševiško manifestacijo za mirovno ponudbo. Za ta smoter mora biti gotova vlada, ki bo imela moč, da bo vsilila na znotraj in na zunaj uspehe pogajanj z nami."

Vsak čas lahko sklenemo premirje z Rusijo, kakor hitro imamo zagotovilo, da se bo držalo. Toda težko se bo doseglo splošno premirje."

Z laške fronte.

ITALJANSKI TOPOVI DRŽE TRIKOT PRI PIAVE. — MORALA LAŠKE ARMADE JE BILA NANOVO VSTANOVLJENA. — ITALJANSKI VOJAKI GREDO POGUMNO V BOJ. — BENEŠKI PATRIARH JE NAROČIL DUHOVNIKOM, DA NE SMEJJO ODITI IZ MESTA.

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on Dec. 4, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Rim, 3. decembra. — Koncentraciji velikih avstrijskih in nemških sil so sledili številni poskusi za dosego uspehov v trikotu med reko Piave in Piave Vecchio.

Delo laške artilerije pa je bilo tako uspešno na zapadnem robu trikota ter delo mornariških baterij pri izlivu reke Piave, da so bili vsi ti poskusi zavrtnjeni in da je imel sovražnik velike izgube.

Enega glavnih predmetov pogovora tvori poročilo o brigadnem generalu Scriven iz Amerike, v kojega neposredni bližini je eksplodirala granata, ko se je nahajal na fronti.

Poročilo vojnega urada naznanja, o številnih artilerijskih dvobojih ter o uradno delovanju infanterije.

Glasi se naslednje: — Od Asiago visoke planote pa do dolnje Piave postaja artilerijski ogenj vedno bolj intenziven.

Poroča se o sovražniških četah, ko korakajo po cesti, vodeči od Monte Cimen v dolino Nos. Te čete so obstreljevale in razpršile naše baterije.

Večji oddelki sovražnika so po velikem artilerijskem pripravljanju skušale približati se našim postojankam pri Meletta, a smo jih pognali v beg.

V odseku pri Monte Pertica je nek naš oddelek v presenetilnem napadu dospel na grič, ki je visok 1,540 metrov in katerega je imel sovražnik v rokah. Griča pa ni mogel oddelek zasesti, ker je bil preveč izpostavljen koncentriranemu ognju sovražnika.

Z vseh odsekov laške fronte prihajajo dobra poročila glede zopetnega vstanovljenja morale laških vojakov.

Nek laški vojak, ki je bil na fronti, da nanovo uredi svojo bolnico, je rekel pri svojem povratku v Rim:

— Bil sem v prvih zakopih z vojniki ter lahko pričam o čudoviti morali laških čet. Navzoč sem bil pri razstreljivi nekega mostu preko Piave, ki je bil poln nemških in avstrijskih vojakov.

Razstrelba jih je vrgla na vse strani. Več sto jih je padlo v vodo, iz katere so skušali priti s plavanjem. Če bodo stvari šle naprej tako kot grede sedaj, se bo vzdržala rta ob Piave.

Čudovito je, da se je morala laške armade v dveh tednih tako popravila. Veliko zanimanje vlada vspricho obaka gospe Vanderblit v Rimu. Prišla je v Italijo iz Francije v namenu, da nadzoruje ameriške delavnice, katere so vstanovili tukaj.

Delo gospe Vanderbilt je bilo, da spravi v soglasje delovanje v teh delavnicah ter da določi, kateri predmeti bi prišli prvi na vrsto kot predvsem potrebni.

Pregledala je delavnice, vstanovljene od ameriškega poslanstva ter dala izraza svojemu občudovanju glede organizacije ter obsega izdelkov ter zdravniških priprav.

Soglasno z navodili beneškega patriarha ne bo zapustilo duhovništvo Benetk v nobenem slučaju temveč bo ostalo na svojih mestih, da daje poguma ostalemu prebivalstvu ter mu streže.

Tozadevnu odločitev je prečital patriarh duhovščini v svoji palači. Zelo zaposlen je bil brigadni general Scriven tekom svojega obiska na laški fronti.

Obsikal je vojvoda D'Aosta, poveljnika tretje armade v njegovem glavnem stanu ter je bil navzoč pri obupnem boju, ki se je vršil z Avstriji, ki so prekoračili Piavo, in katere so vrgli zatem nazaj v reko.

Vojvoda je opisal ameriškem generalu ves položaj. Ob griču Segra se je vršilo veliko obstreljevanje, in sovražnik je uporabljal topove velikega in malega kalibra ter strojne puške.

En izstrelek je zadel v zakop, v katerem se je nahajal ameriški general. Od tega izstrelka sta bila na mestu ubita dva laška vojaka.

Laška artilerija je na enako uspešen način odgovarjala s topovi vsakega kalibra ter vzemirjala sovražnika s številnimi aeroplani.

Izrazil je svoje mnenje, da bi splošno premirje prekinilo podmorsko delovanje in bi zavezniški mogli izboljšati svoje stališče, medtem ko v centralne države ne bi prišlo nikake zaloge. Zaradi tega misli, da bo tako premirje le kratko, ker bi drugače trpel vojni položaj.

Rumunska želi premirja. True translation filed with the post master at New York, N. Y. on Dec. 4, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Amsterdam, Nizozemsko, 3. dec. Poročevalce "General-Anzeigerja" v Duesseldorfu razširja novico, da je rumunska vlada naprosila berlinsko in dunajsko vlado za pogoje premirja in zaradi mirovnih pogajanj.

Kosaki proti Moskvi. True translation filed with the post master at New York, N. Y. on Dec. 4, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

“GLAS NARODA”

(Slovenian Daily.)

Owned and published by the

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

(a corporation.)

FRANK BAKSER, President. LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers: 82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Na celo leto velja list za Ameriko \$5.00. Za celo leto za mesto New York \$3.00. In Canada \$3.50. Za pol leta za mesto New York... 3.00. Za pol leta... 2.00. Za četrt leta za mesto New York 1.50. Za četrt leta... 1.00. Za inozemstvo za celo leto 6.00.

“GLAS NARODA” izhaja vsak dan izvenredno nedelj in praznikov

“GLAS NARODA”

(“Voice of the People”)

Issued every day except Sundays and Holidays. Subscription yearly \$3.50.

Advertisements on agreement.

Doplat brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo.

Denar naj se blagovito pošilja po — Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivalne naznan, da hitreje najdemo naslovnik.

Dopisom in pošiljatkam naredite ta naslov:

“GLAS NARODA”

82 Cortlandt St., New York City.

Telefon: 2876 Cortlandt.

Zavezniška konferenca

—000—

True translation filed with the post master at New York, N. Y. on Dec. 4, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Zavezniška konferenca, ki se je zbrala v Parizu, se je preselila v Versailles, torej na mesto, kjer je zgradil Bismarck sedanje nemško cesarstvo.

V tem dejstvu je pomen, katerega se ne sme prezreti.

Čez malo manj kot pol stoletja so zbrani sedaj zastopniki vseh zapadnih narodov na istem mestu, da napravijo načrte za zavarovanje sveta pred istim nemškim cesarstvom, ki je bilo storjeno v Versailles.

Narodi so prišli v Versailles z meči v rokah, kajti ni bilo drugega pota.

Prišli so, da se razgovarajo o vojni, ne o miru, kajti ni odprte nobene druge poti.

Prišli so s sklepom, da se bore do konca, kajti ustaviti se pred koncem, pomeni toliko kot ujeti eni smrti ter — trpeti drugo, ujeti enemu porazu, da padejo v drugi in še večji poraz.

Za Amerikance pa je še neka druga epizoda v Versailles, katere se je vredno spomniti.

Tam in v Parizu se je sklenilo leta 1783 mirovno pogodbo, s katero se je priznalo neodvisnost Združenih držav.

To je bilo le formalno priznanje obstoječega dejstva. Dejstvo samo se je pričelo v Lexington ter končalo v York town.

Sedaj, po več kot enem stoletju, se ista Amerika vrača v Francijo, in star zaveznik in prejšnji sovražnik sta združena sedaj z nami v boju za natančno isto idejo in iste ideale, za katere se je vojevalo vojno, ki se je definitivno končala s kosom papirja, popisanim v Versailles.

Pred več kot enim stoletjem so naši očetje in pradedje vojevali britko vojno do konca, vojno, ki je trajala štiri leta ter je bila izvojevana izključno na ameriških tleh.

Vsa vojna izmučenost, ki se polasča danes onih v Evropi, se je polasčala tedaj tudi Amerike.

Tudi v onem času je bilo čuti iste glasove neljalnosti, isto šepetanje o vstaji, isto strahotepnost in iste prazne a poštene utopije, ki so zvenele prijetno na uho pristavešev.

Človeška narava je bila slaba takrat in je slaba tudi danes, a v večno slavo naše dežele je treba reči, in v njeno trajno rešitev, da so videli milijoni in milijoni Amerikancev resnico ter se ji niso vsled tega izneverili.

Mi ne moremo storiti ničesar manjšega.

Vsako šepetanje, dvom, omahovanje, vsako predlaganje kompromisa bo prenešeno v Nemčijo s pomočjo tisočev špijonov.

Vsako besedo, izgovorjeno nepremišljeno ali neljalno, bodo pozneje uporabili v Nemčiji v dokaz, da ne bodo sklepi, storjeni v Versailles, sklepi Amerike.

Naša stvar je tukaj v Ameriki obmolkniti take laži ter dokazati z našo lastno odločnostjo in trdnostjo, da se bore oni, ki govorijo sedaj v Versailles za zmago ter za boj do odločitve, da govorijo v imenu Združenih držav, za združeno in lojalnost, za narod, ki je leta 1917 prav tako trden v svojem sklepu kot je bil leta 1865, da vidi vojno do najbrjdekjšega konca za človeško prostost ter narodno in mednarodno edinstvo.

—000—

Od danes naprej ima vsakdo priliko štediti na lahek in uspešen način.

Vprašajte na pošti, pa vam bodo povedali. Denar, ki ga plačate za varčevalne znamke, je ravnotako varen kot je denar, s katerim ste kupili posojilo svobode.

Z nakupom teh znamk pomagajte sebi, svojemu narodu in vladi Združenih držav.

Deželi, ki nam je storila že toliko dobrega, moramo pomagati.

Amerika ni skopa in ve, kaj je hvaležnost. Bodimo ji torej na strani, v njeni veliki borbi za pravice vsega človeštva ter posebno za pravice malih narodov.

Kdor se ne more boriti z orožjem, naj pomaga z denarjem.

Orožje in denar imata isti cilj: — končati prejkomogoče to krvavo borbo ter napraviti svet varnim za demokracijo.

AMERIŠKI VOJAKI, GOSTJE DRUŽINE W. S. CORBY V CHEVY CHASE.

Dopis.

—000—

Saginaw, Mich. Dne 24. novembra je našel nekdo v gozdu še skoro popolnoma razguito moško truplo, katero smo po predmetih, ki so jih našli pri njem, spoznali za Antona Carmaha iz Sore na Gorejskem. Ranjki je prišel v Ameriko pred petimi leti; star je bil 29 let. O Veliki noči je začel bolehati na živcih in je nehal delati. Ostal je še tukaj do 20. junija, od takrat je pa neznan kam odšel. Smrt je gotovo prišla od stradanja v gozdu. Bil je samec in zapušča v starem kraju dva brata in dve sestri, nekje v Wyomingu pa dva svaka.

Pozdrav vsem Slovencev. Frank Anžiček, 734 Main St., W. S.

Milwaukee, Wis. Zveza slovenskih društev v Milwaukee “Zedinjeni Slovenci” privede dne 22. 23. 24. in 25. decembra t. l. velik bazar v Harmonie dvorani. Vsak večer se bo vršila gledališka predstava. Ob enem z bazarjem bo v zvezi razstava posebno slovenskih izdelkov in umetnin. Zaradi tega se poziva slovenske izumitelje, umetnike in izdelovalce industrijskih ali drugih predmetov, kakor tudi trgovce, ako blagovolijo razstaviti svoje predmete ali posebnosti, s katerimi se pečajo. Pri tej razstavi si lahko napravijo veliko reklamo, ki jih ne bo stala skoraj ničesar, ker vsakdo bo dobil gotov prostor brezplačno.

Pričakujemo, da se bodo zainteresirani krogi za to zanimali ter se odzvali v velikem številu, da pokažemo javnosti, da tudi slovenski narod deluje po svojih skromnih močeh za splošen napredok človeštva.

Razstavitelji naj se obrnejo za informacije na: Zedinjeni Slovenci, 383 First Ave., Milwaukee, Wis. Predmeti, ki pridejo na razstavo, morajo biti tukaj vsaj do 20. decembra t. l.

Zedinjeni Slovenci. Cleveland, O.

Čitatelje “Glas Naroda” bo gotovo zanimalo, kako se je završil velik javni shod, katerega je priredila Slov. Narodna Zveza dne 11. novembra v Clevelandu. Oglas za shod je bil v tem listu, poročilo pa je dosedaj pomotoma izostalo.

Shoda se je udeležilo do en tisoč ljudi moških in žensk, ker so bili na programu znani mešar: Anton Grdina, Paul Schneller, Louis J. Pire in Ivan Zorman.

Namen shoda je bil pojasniti našim ljudem važnost Jugoslovanskega odbora, raztolmačiti krfsko deklaracijo ter reorganizirati Slovensko Narodno Zvezo najprej v Clevelandu, potem pa ustanoviti tudi podružnice po drugih naselbinah.

Naš znani trgovec Anton Grdina se je šel na lastne oči prepričati v Washington o delovanju Jugoslovanskega Narodnega Sveta (Vjeća), ki zastopa ameriške Jugoslovane pred ameriško javnostjo. Prepričan se je o uspešnem in požrtvovalnem delu mož v Jugo slovenskem odboru in Londonu ter o tem naredil krasen govor, ki je najlepše vplival na vse navzoče.

Paul Schneller, predsednik K. S. K. J., je govoril iz stališča slovenskih naselnikov ter opozoril javnost na to, da je posebno sedaj, potrebo, da imamo neko centralno združbo, da imamo neko centralno združbo, da imamo neko centralno združbo, da imamo neko centralno združbo.

Nov odbor podružnice S. N. Zveze že deluje. Ustanavljajo se podružnice v Newburgh-u, Collinwood-u in Lorain-u. Kakor hitro se odzovejo še nekatere druge naselbine, se izvoli centralni skupni odbor. Clevelandška javnost se je začela jako zanimati za stvar, ker vidijo, da je skrajni čas, da se tudi Slovenci zbudimo in skupno s Hrvti in Srbi delujemo in agitiramo za skupno svobodno državo.

F. J. K.

Op. uredništva: — Mi z veseljem podpiramo vse, kar je dobro za naš narod. Naše mnenje je pa, da narod sam odloči, katera pot je prava. Naloga voditeljev je učitii in kazati smer. Če sta dve vrsti voditeljev in dve smeri, si bo izbral narod ono, ki je boljša in pravilnejša. Naša edina želja je, da se poti, vodeči v nasprotno smer, strneta v eno, vodečo v lepšo bodočnost in boljše dni.

vate in Srbe, kjer se rešujejo zadeve naših naselnikov, posebno še če bo Amerika napovedala vojno Avstriji. Videl je le Jugoslovanski odbor in Jugoslovanski svet, ki bi lahko reprezentiral vse stranke. Poudarjal je še druge dolžnosti ameriških Slovencev.

L. J. Pire, urednik Cl. Amerike, je v svojem govoru javno priznal, da je krfsko deklaracijo v začetku napačno tolmačil, kakor so jo napačno tolmačili skoro vsi drugi slovenski listi. Ko je pa bral Hinkovičev in Trumbičev razlaga, da je ta deklaracija samo začasna platforma in da bo imela ustavodajna skupščina suvereno oblast določati obliko novi državi, če bo kraljevina ali republika, je priznal zmoto in ztrdil, da je sedaj popolnoma prepričan, da je le potom Jugoslovanskega odbora mogoče avstrijskim Jugoslovanom delovati za skupno jugoslovansko državo.

Naš najvišji ameriški muzik, Ivan Zorman, je v umetniških besedah poudarjal, da sedaj bije za Slovence dvanajsta ura in da se je treba organizirati in pomagati tam, kjer lahko pričakujemo največ uspeha.

Z javnim glasovanjem so bili izvoljeni v odbor reorganizirane Slovenske Narodne Zveze sledeči znani možje, ki predstavljajo več različnih strank v Clevelandski naselbini:

Predsednik: Paul Schneller. Podpredsednik: Dr. J. M. Seliskar in Primož Kogoj.

Tajnika: Frank Hudovernik in F. R. Drašler.

Blagajnik: Jos. Zalokar. Nadzorniki: Anton Grdina, Dr. F. J. Kern in Anton Kaušek.

Novi odbor je bil izvoljen brez najmanjše opozicije.

Ta shod je dokazal, da je treba našemu narodu samo potrebne razlage, pa sam spozna, katera pot je najboljša in najbolj praktična in edino mogoča, da pride narod do svobode.

Bilo je navzočih veliko članov slovenskega in hrvatskega socialističnega kluba, ki delujejo za Slovensko republikansko združeno.

Navzlic veliki agitaciji je rojak Jurman na njegov poziv, kdo je za republikansko združeno (on je rekel za “republiko”) dobil največ, 40 oseb izmed vseh vdeležencev (natančno 37), ki so vzdignili roke, in je pozneje sam priznal, da je bil njegov nastop in poziv ponesrečen.

Nov odbor podružnice S. N. Zveze že deluje. Ustanavljajo se podružnice v Newburgh-u, Collinwood-u in Lorain-u. Kakor hitro se odzovejo še nekatere druge naselbine, se izvoli centralni skupni odbor. Clevelandška javnost se je začela jako zanimati za stvar, ker vidijo, da je skrajni čas, da se tudi Slovenci zbudimo in skupno s Hrvti in Srbi delujemo in agitiramo za skupno svobodno državo.

F. J. K.

Op. uredništva: — Mi z veseljem podpiramo vse, kar je dobro za naš narod. Naše mnenje je pa, da narod sam odloči, katera pot je prava. Naloga voditeljev je učitii in kazati smer. Če sta dve vrsti voditeljev in dve smeri, si bo izbral narod ono, ki je boljša in pravilnejša. Naša edina želja je, da se poti, vodeči v nasprotno smer, strneta v eno, vodečo v lepšo bodočnost in boljše dni.

Pismo slov. vojaka.

—000—

Fort Brady, Mich. Čital sem stari pismo v Vašem listu “Glas Naroda”. Namenil sem se tudi jaz napisati kratko pismo.

List sem imel že pod glavo na postelji tri tedne, danes sem ga pa zopet vzpel v roke in ga začel čitati. Najpoprej sem videl generala Pershinga, pod sliko pa pisma slovenskih vojakov, ki služijo Strieu Samu. Toda oni vojaki mi še ne služijo tako, kakor mi mi tukaj v Fort Brady. Vsako drugo noč sem na straži; spanja imam zelo malo, kadar sem na straži in imam čas spati komaj štiri ure, česni ur pa moram na straži stati. Vojških vaj nimamo nič, samo telovadbo imamo zjutraj od 8.45 do 9.30, to je samo, da se nam živci nategnejo, da nismo preveč trdi. Imeli smo tudi mi takšne vaje, kakor jih imajo drugi vojaki, zdaj pa nam ni treba delati več takih vaj, ker smo se jih že zdavnaj naučili ter tudi naveličali puško metati iz roke v roko in z rane na ramo. Dokler smo imeli take vaje, je tudi nam bilo dobro. Imeli smo desti jesti in vsega zadosti. Najem se tudi tukaj do sitega, toda ne tako dobrih stvari, kakor smo imeli v Fort Snelling, Minn. Tam nismo imeli nobene straže, samo vojaške vaje. Bil je nam kratak čas, posebno ponoči v Minneapolisu in St. Paulu, kjer smo se zabavali, kakor nikjer drugje. Tam smo tudi dobili dosti alkoholne pijače, tukaj pa še nismen do zdaj zavžil nikakega alkohola in tudi nisim, da ga ne bom.

Eden teh slovenskih vojakov piše, da jih tam ne kaznujejo hud. Pri nas je pa drugače; tukaj ga kaznujejo, da ima vsak zasl. Jaz sem se enkrat nasajal

med vojaškim ukom; dobil sem pet nedelj v kuhinji delati. To je bila moja prva kazen, kar sem pri vojakihi. Trije od nase kompanije so šli v mesto s straže med prostih časom; kaznovani so bili vsak dvajset dni težko delati ter 80 dolarjev globe. Tako kazen pa nisim, da nobeđen za lahko ne vzamem.

Zdaj pa se muho Jahnu Zabutu. Kakor je on napravil z oficirjem, tako je tudi eden od nas. Srečal je oficirja, pa mu ni salutiral. Oficir ga vpraša, kako dolgo je v službi. On mu odgovori: tri tedne. Nato rekrut vpraša oficirja, kako dolgo je on v službi. Oficir se mu je nasmejil in je odkorkal naprej. Zdaj pa oficir ne naredi z nobenim več tako; ako mu ne salutira, mu pa da kazen deset dni težkega dela.

Za zdaj moram končati, bom pa drugikrat še kaj sporočil, predno bomo šli na Francosko.

Žel bi dobivati “Glas Naroda”, pa zdaj ne morem plačati naročnine, ker sem suh. Kadar pa dobim denar, če mi bo kaj ostalo, bom si ga pa vsemo naročil za par mesecev. Eden mojih prijateljev mi ga pošilja iz Milwaukee, Wis., pa ni tako gotov, kakor od upravnistva samega; za vseno se mu lepo zahvalim za vsako število, ki mi jo pošlje, ter se mu znanjšalo celokupno produkcijo premoza.

Rekel je nadalje, da je očitno, da hočejo lastniki premogovnikov nasprotovati povišanju plače, če bi se jih prisililo, da plačajo to povišanje sami od sebe. Položaj glede trdega premoza in glede dejstev ki so uplivala na odločitev delavskega tajnika, je pojasnil Garfield v nekem pismu na predsednika, v katerem je priporočil zvišanje plače za 35 centov pri toni.

Zdel se pozdravljam vse rojake in rojakinje po celi Ameriki, posebno pa slovenske vojake, ter fante iz Milwaukee, Wis., od koder jih je mnogo pri vojakihi, pa ne vemo eden za drugega.

Pvt. Anton Komar, Co. G, 41st Infantry, Fort Brady, Mich.

Pvt. Anton Komar, Co. G, 41st Infantry, Fort Brady, Mich.

Pvt. Anton Komar, Co. G, 41st Infantry, Fort Brady, Mich.

Pvt. Anton Komar, Co. G, 41st Infantry, Fort Brady, Mich.

Pvt. Anton Komar, Co. G, 41st Infantry, Fort Brady, Mich.

Pvt. Anton Komar, Co. G, 41st Infantry, Fort Brady, Mich.

Pvt. Anton Komar, Co. G, 41st Infantry, Fort Brady, Mich.

Pvt. Anton Komar, Co. G, 41st Infantry, Fort Brady, Mich.

Pvt. Anton Komar, Co. G, 41st Infantry, Fort Brady, Mich.

Pvt. Anton Komar, Co. G, 41st Infantry, Fort Brady, Mich.

Pvt. Anton Komar, Co. G, 41st Infantry, Fort Brady, Mich.

Pvt. Anton Komar, Co. G, 41st Infantry, Fort Brady, Mich.

Pvt. Anton Komar, Co. G, 41st Infantry, Fort Brady, Mich.

Pvt. Anton Komar, Co. G, 41st Infantry, Fort Brady, Mich.

Pvt. Anton Komar, Co. G, 41st Infantry, Fort Brady, Mich.

Pvt. Anton Komar, Co. G, 41st Infantry, Fort Brady, Mich.

Pvt. Anton Komar, Co. G, 41st Infantry, Fort Brady, Mich.

Pozor, registriranci!

Generalni adjutant Ch. H. Sherrill je naznanil prejem poziva prvost generalnega marsala Crowderja iz Washingtona, kjer opozarja vse one, ki so se registrirali za zvezno vojaško službo, pa so izpremenili svoje naslove. Zato naj se takoj oglašijo pri krajevnem uradu, kjer so se registrirali ter naj dajo svoje sedanje naslove, da se jim morejo doposlati vprašalne pole. Različni naborni uradi bodo pričeli razpošiljati te pole okoli 15. decembra.

Brzojavka dodaje: Registriranci so vezani po postavi, da so poučeni o razmerah, ki se jih tičejo; ako tega ne storijo, izgubijo pravico prositi za oprosteno ali odslovitvo.

Wilson in premogarji.

Predsednik Wilson je dvignil ceno za trdi premog v namenu, da pomaga premogarjem.

Washington, D. C., 1. decembra. Predsednik Wilson je določil danes splošno povečanje 35 centov za tona glede cene antracita ali trdega premoga v majnah. S tem naj bi se podpezovalo predlagane povečanje plače za premogarje v premogovnikih trdega premoga.

Nove cene bodo uveljavljene danes ter bodo dodale več kot 30 milijovov dolarjev k javnim stroškom na leto.

Povečanje plače je bilo dogovorjeno na sestanku premogarskih lastnikov ter zastopnikov premogarjev, ki se je vršil pred dvema tednoma in katerega predmet je bil zvišati cene premoga, da se izravnava povišanje plače.

Ko se je končalo pogajanje, so se obrnili tako lastniki premogovnikov kot premogarji na administracijo za kurivo ter izjavili, kaj bo stalo povišanje plače glede stroškov nadaljne produkcije premoza.

Administrator za kurivo Garfield, je izjavil danes večer, da je posvetil problemu najvišjo pozornost ter obenem izjavil, da se ne more odločiti, če bi bilo slabše, ako naloži breme onim, ki kupujejo premoz, ali na drugi strani dovolj delavecem, da zapuste premogovniko ter si poiščejo mesta drugod za višje plače, s čemur bi se obenem zmanjšalo celokupno produkcijo premoza.

Rekel je nadalje, da je očitno, da hočejo lastniki premogovnikov nasprotovati povišanju plače, če bi se jih prisililo, da plačajo to povišanje sami od sebe. Položaj glede trdega premoza in glede dejstev ki so uplivala na odločitev delavskega tajnika, je pojasnil Garfield v nekem pismu na predsednika, v katerem je priporočil zvišanje plače za 35 centov pri toni.

Rekel je nadalje, da je očitno, da hočejo lastniki premogovnikov nasprotovati povišanju plače, če bi se jih prisililo, da plačajo to povišanje sami od sebe. Položaj glede trdega premoza in glede dejstev ki so uplivala na odločitev delavskega tajnika, je pojasnil Garfield v nekem pismu na predsednika, v katerem je priporočil zvišanje plače za 35 centov pri toni.

Rekel je nadalje, da je očitno, da hočejo lastniki premogovnikov nasprotovati povišanju plače, če bi se jih prisililo, da plačajo to povišanje sami od sebe. Položaj glede trdega premoza in glede dejstev ki so uplivala na odločitev delavskega tajnika, je pojasnil Garfield v nekem pismu na predsednika, v katerem je priporočil zvišanje plače za 35 centov pri toni.

Rekel je nadalje, da je očitno, da hočejo lastniki premogovnikov nasprotovati povišanju plače, če bi se jih prisililo, da plačajo to povišanje sami od sebe. Položaj glede trdega premoza in glede dejstev ki so uplivala na odločitev delavskega tajnika, je pojasnil Garfield v nekem pismu na predsednika, v katerem je priporočil zvišanje plače za 35 centov pri toni.

Rekel je nadalje, da je očitno, da hočejo lastniki premogovnikov nasprotovati povišanju plače, če bi se jih prisililo, da plačajo to povišanje sami od sebe. Položaj glede trdega premoza in glede dejstev ki so uplivala na odločitev delavskega tajnika, je pojasnil Garfield v nekem pismu na predsednika, v katerem je priporočil zvišanje plače za 35 centov pri toni.

Rekel je nadalje, da je očitno, da hočejo lastniki premogovnikov nasprotovati povišanju plače, če bi se jih prisililo, da plačajo to povišanje sami od sebe. Položaj glede trdega premoza in glede dejstev ki so uplivala na odločitev delavskega tajnika, je pojasnil Garfield v nekem pismu na predsednika, v katerem je priporočil zvišanje plače za 35 centov pri toni.

Rekel je nadalje, da je očitno, da hočejo lastniki premogovnikov nasprotovati povišanju plače, če bi se jih prisililo, da plačajo to povišanje sami od sebe. Položaj glede trdega premoza in glede dejstev ki so uplivala na odločitev delavskega tajnika, je pojasnil Garfield v nekem pismu na predsednika, v katerem je priporočil zvišanje plače za 35 centov pri toni.

Rekel je nadalje, da je očitno, da hočejo lastniki premogovnikov nasprotovati povišanju plače, če bi se jih prisililo, da plačajo to povišanje sami od sebe. Položaj glede trdega premoza in glede dejstev ki so uplivala na odločitev delavskega tajnika, je pojasnil Garfield v nekem pismu na predsednika, v katerem je priporočil zvišanje plače za 35 centov pri toni.

Rekel je nadalje, da je očitno, da hočejo lastniki premogovnikov nasprotovati povišanju plače, če bi se jih prisililo, da plačajo to povišanje sami od sebe. Položaj glede trdega premoza in glede dejstev ki so uplivala na odločitev delavskega tajnika, je pojasnil Garfield v nekem pismu na predsednika, v katerem je priporočil zvišanje plače za 35 centov pri toni.

Rekel je nadalje, da je očitno, da hočejo lastniki premogovnikov nasprotovati povišanju plače, če bi se jih prisililo, da plačajo to povišanje sami od sebe. Položaj glede trdega premoza in glede dejstev ki so uplivala na odločitev delavskega tajnika, je pojasnil Garfield v nekem pismu na predsednika, v katerem je priporočil zvišanje plače za 35 centov pri toni.

Rekel je nadalje, da je očitno, da hočejo lastniki premogovnikov nasprotovati povišanju plače, če bi se jih prisililo, da plačajo to povišanje sami od sebe. Položaj glede trdega premoza in glede dejstev ki so uplivala na odločitev delavskega tajnika, je pojasnil Garfield v nekem pismu na predsednika, v katerem je priporočil zvišanje plače za 35 centov pri toni.

Rekel je nadalje, da je očitno, da hočejo lastniki premogovnikov nasprotovati povišanju plače, če bi se jih prisililo, da plačajo to povišanje sami od sebe. Položaj glede trdega premoza in glede dejstev ki so uplivala na odločitev delavskega tajnika, je pojasnil Garfield v nekem pismu na predsednika, v katerem je priporočil zvišanje plače za 35 centov pri toni.

Rekel je nadalje, da je očitno, da hočejo lastniki premogovnikov nasprotovati povišanju plače, če bi se jih prisililo, da plačajo to povišanje sami od sebe. Položaj glede trdega premoza in glede dejstev ki so uplivala na odločitev delavskega tajnika, je pojasnil Garfield v nekem pismu na predsednika, v katerem je priporočil zvišanje plače za 35 centov pri toni.

Rekel je nadalje, da je očitno, da hočejo lastniki premogovnikov nasprotovati povišanju plače, če bi se jih prisililo, da plačajo to povišanje sami od sebe. Položaj glede trdega premoza in glede dejstev ki so uplivala na odločitev delavskega tajnika, je pojasnil Garfield v nekem pismu na predsednika, v katerem je priporočil zvišanje plače za 35 centov pri toni.

Rekel je nadalje, da je očitno, da hočejo lastniki premogovnikov nasprotovati povišanju plače, če bi se jih prisililo, da plačajo to povišanje sami od sebe. Položaj glede trdega premoza in glede dejstev ki so uplivala na odločitev delavskega tajnika, je pojasnil Garfield v nekem pismu na predsednika, v katerem je priporočil zvišanje plače za 35 centov pri toni.

Rekel je nadalje, da je očitno, da hočejo lastniki premogovnikov nasprotovati povišanju plače, če bi se jih prisililo, da plačajo to povišanje sami od sebe. Položaj glede trdega premoza in glede dejstev ki so uplivala na odločitev delavskega tajnika, je pojasnil Garfield v nekem pismu na predsednika, v katerem je priporočil zvišanje plače za 35 centov pri toni.

Rekel je nadalje, da je očitno, da hočejo lastniki premogovnikov nasprotovati povišanju plače, če bi se jih prisililo, da plačajo to povišanje sami od sebe. Položaj glede tr

Lakota v Nemčiji.

VSAK ČLOVEK V NEMČIJI MO RA IMETI OBLASTVENO DOVOLJENJE ZA NABAVO NAJMANJŠE MNOŽINE ŽIVIL. — ONI, KI SO PREISKUSILI TO PO MANJKANJE, IZJAVLJAJO, DA GA JE NEMOGOOE PREENAŠTI ZANAPREJ. — NA VSAKEGA ČLOVEKA PRIDE TRI ČETRT FUNTA MESA NA TEDEN.

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on Dec. 4, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Newyorki "Globe" je dobil od svojega posebnega poročevalca, Herberta Coreya, naslednje poročilo:
Basel, Švica, 21. oktobra. (Pisnina potoma.) Teško je videti, da se posveča sploh kako pozornost in mesto v časopisih glede nemške dobave živil, kajti samoposebi je umevno, da je obredni čas najbolj važen čas v dnevu vsakega naroda. Druge stvari lahko ostanejo v enakem razmerju, a v polni meri rejeni narodi bodo ob vsakem času porašili napole rejene in v tem oziru ni nobenega dvoma, da sta Anglija in Francija branjeni v polni meri, ne da bi govorili o Združenih državah.

Nemci pa so ne napoj hranjeni. Hidrati karbola in kalorije ne pomenijo ničesar za navadnega štatalca. Če pa bo spoznal navadni štatalca, kako pičlo se prehranjuje Nemci, bo vedel, kako presrečno dejanski položaj vse teorije različnih profesorjev.

Nemec dobi:
Štiri tenke koščke kruha na dan.
Pet funtov krompirja na teden.
Eno jajce na teden.
Tri četrtine funta mesa na teden.
Šest unč sladkorja na teden.
Tri unče surovega masla na teden.
Do tega je upravičen vsled svoje izkaznice. Pri tem je veliko vprašanje, če more dobiti te stvari napredaj pri mesarju ali prodajalcu špecerij, kjer je registriran. V drugi podobni ne dobi ničesar.

Je pa najti še druge stvari, do katerih je upravičen, če jih more dobiti in kupiti. Tako je naprimer izkaznica za riž, a v celi Nemčiji ni najti riža. Tako je naprimer izkaznica za nadomestilo kave in za nadomestilo čaja, mleka in sira ter za vsa druga živila, katere si je zagotovila vlada za trenutek in katera je stavila napredaj za toliko časa, dokler zaloga ne poide, dočim prodajalce oglašajo se vedno naprej prodajo teh stvari.

Če pa dobi vsak povprečni Nemec vse, kar je zaznamovano na njegovih izkaznicah in do katere mere je upravičen, bo še vedno šel od vsakega obeda s čustvom lakote v želodec, katero se prav posebno občuti, če je cela stvar trajala par tednov.

Nemec pa ima le malo prilike za nakup tega, za kar je upravičen vsled svojih različnih izkaznic.

Če dobi na teden eno jajce, ali pa kozarec mleka, je lahko srečen, kajti jajca in mleko se nahaja pod vladno kontrolo. Obe živila uporabljajo za invalide in otroke.

Varen pa je pogled svoje tedenske dobave mesa, kruha, krompirja in svežega sočivja. Če pa manjka drugih stvari, mora pač tisti tesneje svoj pas ter tako živeti naprej od svoje masti kakor medved pozimi.

"Deset funtov sladkorja in deset funtov kave me je vzdržalo tekom cele zime v dobrem stanju", je rekel nek človek. Da se razume to, je treba opomniti, da dobi bogat človek v Nemčiji vsega, kar želi, razen onih stvari, ki so bile popolnoma izčrpane.

Jack Myers, zastopnik Mergenthalerjeve družbe v Evropi, je predstavljel vpliv denarja v Berlinu. Njegova miza je bila vedno obložena z najboljimi stvarmi vsake sezije, vendar pa ni imel čaja ali kave, kajti v celi Nemčiji ni bilo mogoče dobiti teh stvari. Sladkorja je bilo le v malih množinah, in zastopnika te družbe so smatrali kot velikega dobrotnika, ko je prinesel s seboj svojo lastno zalogo sladkorja ter ga razdelil med družbo pri mizi.

Nadomestki kave prekašajo glede praznosti te nadomestke čaja glasom onih, ki so imeli žalostno izkušnjo glede obeh.

Dejanski so se izjalovili vsi nemški poskusi, da se teoretično nadomesti hrano z nadomestili. Proizvedli so sladila, ki so se naravnost oprijemala jezika, katerim pa je manjkalo vseh rednih lastnosti, in proizvedli so različne umetne masti, katere so pa

Vojna in nje posledice v Benetkah.

(From "The New York Times".)

True translation filed with the postmaster at New York, N. Y. on Dec. 4, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Benetke so v odlični meri, kot vedno, mesto noči. Benetke se nahajajo v vojni ponoči, ne pa podnevi.

Kdo bi mislil, ko bi videl smehljajoče se prebivalce, zaposlene s svojim delom, da je to mesto najbolj glavno pristanišče v celi vojni med Avstrijo in Italijo? Niti številne bele uniforme mornarjev in častnikov ter številne težkoče, da se dospe v mesto in ostane tam, ne morejo izpremeniti misli, da so Benetke dežela bajk, nahajajoča se v miru.

Vse, kar sliši človek na zapuščenih mostovih, na svetlih trgih, v kanalih, kavarnah in ob Lido, je govorenje o nogavicah za vojake, o cigareтах za armado ter o delu bolnice Rdečega križa. Vse to pa je delo in delo, da se pomaga Italiji uglati pot do njene tretje velikosti. Kot pa so moze iz Benetk leta 1848 prišli za orožje, konje in topove ter so ženske skrbele za ranjence, tako so tudi moze v modernih Benetkah prišli za topove in konje, dočim so dale ženske na razpolago vse, kar sta v stanu dati ženij in navdušenje te dežele.

Tako sem na prvi dan svojega bivanja v Benetkah spoznal, da je bil ta čudoviti državljanski duh, ki je vzdržal Benetke veselo. Bilo je delo onih, ki so ostali zadaj, da skrbijo za bolnike, ranjence ter da razmišljajo o splošno dobrem. Spoznal sem tudi ter videl Benetke, kot sem jih vedno želel videti, — namreč brez turistov. Preveč jih je bilo v zadnjih letih, posebno pa Ogrov družabnih razreda, ki ni soglašala z estetičnim položajem trga Sv. Marka. Sedaj jih ni več. Manjka tudi nemških turistov s svojimi večni zelenimi klobuki, okrašenimi s perjem. Manjkajo tudi obiskovalci vseh narodov, vključno Italijani iz drugih krajev. Benetke so postale beneške. Dasiravno so bile trdo prizadete vsled evropske vojne radi njih odvisnosti od ne-beneških obiskovalcev, so se vendar naučile poslužiti se svoje lastne energije in svojih lastnih virov.

Obrežje, slavni Lido, ki tvori mogočno postojanko obrambe, je zasedeno z vojaki, častniki ter kopalci, ki se ne brigajo za ničesar. Vsi hoteli so zapuščeni in vse pa pobrodstvo na Jadranskem morju je ustavljeno. Benetke žive le v živem delu za Italijo. Srečni smrtnik pa kojega potnik list mu dovoljuje vstop v vojno cono, bo užival estetično prednost, da vidi Benetke izključno beneške.

Tako si podnevi človek niti misli ne more Benetk kot mesto, ki se nahaja v vojni. Če se zre na trg Sv. Marka, se ima popolni občutek miru in le kipi konj iz starega Bizanca se ne nahajajo na njih običajnih mestih. Ti se nahajajo na varnem mestu izven vojnege ozemlja, obenem z drugimi zakladi Benetk. In kako veselje navda človeka, ko vidi velike žaklje, napolnjene s peskom, ki pokriva je ljubke mozaike bazilike! Človek instinktivno čuti, da bi bombe, ki bi padle na te žaklje, ne eksplodirale in to dejstvo dela te žaklje tako lepe. Isto je s palačo dožov, ki je zavarovana pred bombami, ki bi slučajno padle v nje bližino.

Gotovo se je roka avstrijskega avijatika, ki je skušal vreči bombo, tako tresla, da je padla bomba brez škode v lagunno. Prav gotovo pa je, da ne bodo prišli avstrijski avijatikar nikdar več tako blizu, da bi mogli ogrožati mesto na ta ali oni način. Francoski in italijanski monoplani so vedno čuječi in na delu.

Kljub temu pa je čuti odmev velike sirene iz lagun. Meščani hite ob tem signalu na varno in pod oboke. Nekateri radovednejši skušajo videti oddaljeno avstrijsko ptico. Predno pa se človek zave, je videti v smeri proti Lido, visoko v zraku bele oblačke. Novinec glede zračnih bojev domneva, da so to bombe. To pa niso. Slišati je različno eksplozije iz šrapnelov in nato ostro streljanje. Avstrijskega zrakoplova se je prepozdilo iz posvečenega ozemlja. Meščani pa so zopet veselji in vse je takoj pozabljeno. Benetke pa so videti podnevi še vedno mesto miru.

Ponoči pa se izpremeni vsaka stvar. Nikdar ne boste poslušali nobene, ki se stali na trgu Sv. Marka,

la deveto uro. Benetke se nahajajo v vojni. Električni tok po celem mestu se je naenkrat prekinilo. Ka ko veličasten prizor vas pričakuje! Nikjer ni nobene luči, — nikakega odseva v kakem stranskem kanalu, nikakega svita skozi zastrta okna. Vsa okna se je namreč za bilo in oblasti so dovolile, da gori v vsaki sobi le po ena sveča.

Benetke so v tem slučaju slični mestu mrtvih, katero osvetljuje le luč nočnega neba in ta je zelo po manjkljiva, če ni lune. Počasni se oko človeka privadi tej temi. Preko zasečenih lagun se dviga viti stolp Sv. Jurija, temen v noči brez lune in oko plava do mističnih San Salute in Redentore, ki sta komaj prikazljiva v temi. Iz tega Piazzette se dviga lev Sv. Marka, ponosen in miren. Benetke predstavljajo v temi nekaj popolnoma novega za vsakega, nekaj novega ter vzvišeno fantastičnega, nekaj posebno misterioznega, ki privabila nazaj vse romantične legende starih časov. — Foscarini, Farino, Falieri, Giocondo in Caterina Cornaro. Človek živi v dobi renesanse in črne postave, ki se dvigajo, je gotovo pripisovati kakšni poslanici ljubezni ali zločina.

Kljub temu pa ne občuti človek sredi tega miru in sredi te teme nikakega strahu. Veseli Benečani se napote k Florianu ali Quadri, da pičejo tam kavo ali sladoled. Človek jim instinktivno sledi. Povedajo ga k skrivni godbi, kajti pri Florianu igra godba v notranjih prostorih. Lahko je najti mizo in natakar postreže človeku ob vsakem času z zaželjeno pijačo. V takih savarnah pa je kljub vsej temi še vedno dosti ljudi. Tu ali zunaj na Piazzji je videti včasih kako luč, — nekaj, kar izgleda kot artilerjski ogenj. To pa je vžgalica, katero je kdo prižgal, da si zapali cigareto. Gorje pa onemu, ki jo pušči predolgo goriti. Vse prične kričati nanj, kajti Benečani se hočejo lo pičice pokoriti vojaškim poveljem.

Ob 11. uri preneha godba, a množica ostane kljub temu na svojih mestih. Nekateri hodijo od mize do mize ter presenečajo ljudi s svojimi žepnimi električnimi svetilkami, katere nosijo vsi, nahajajoči se v vojni coni. V tej temi pa vidi človek za trenutek očarljiv profil kake mlade deklice ali znanilne poteze kake starejše beneške dame in celi trg odmeva pri tem od smeha. Ti Benečani so pravi otroci. Po tej zabavi gredo v majhnih grupah k manj obiskanim kanalom ter so kot v mirnem času dol go pokonci, le z razločkom, da je slišati sedaj patriotične pesmi od vseh koncev mesta. Človek se ne

more ločiti od ceste ter oditi v hotel. —

Ko pa pride noč, noč z luno, vam slednja razodene vso neizrečno lepoto Benetk, nemoteno vsled umetne luči. — Benetke kot so bile, kot se jih je zgradilo, da bodo, — v takih trenutkih pa pridejo človeku solze v oči, kajti to je pogled, na katerega se komaj more zreti. Človek čuti, da je to strašno krasno, nekaj, česar se ne more presiti. Nizko ob horizontu obrobja luna Piazzette, obeva s svojo bledečo lučjo Rivo degli Schiavoni ter meče svojo luč preko lagun, do otokov, ki so videli kot stvarstva bajk. Sveti Marko nudi vsaki trenutek nov pogled. Mozaik pa, ki je še vedno nepokrit, ustvarja bajne reliefe. Mesečina označuje še bolj natančno nežne črte vedno nežne palače dožov ter oboke, o katerih domneva človek, da so fantastično globoki. Lahko se hodi sem in tam, po celem mestu, a cela množica se vada vedno, da moh pred Sv. Markom. Človek se ozre k angelju na Campanile in nato k križatemu levu in zopet na cerkev Svetega Marka. Vse je tiho, svečano in lepo. Nikake pesmi ne odmevajo v takih mesečnih nočeh in govori se le šepetaje. Čara vojne in lune držita vse v svoji moči.

Pred par dnevi se je vrnila ostra bitka v zraku in sicer ob jutranji zori. Sovražniku se je posrečilo vreči dve bombi in sicer iz neverjetne višine. Ob tuluju sirena pa so se Benečani, mesto da se poskrijejo, dvignili, oblekli ter pohiteli na Piazzo. Grmenje je bilo velikanško. Od Lida je prihajajo ropotanje strojnih pušk, nadalje razpokavanje šrapnelov ter gluhljiv ogenj navadnih pušk. Ko je odletel pičje, je prevladovalo le eno čustvo, — namreč žalost, da je odšel nepoškodovan. Mlado jutro pa je našlo Benečane na Piazzji ter s kriki: — Viva! Italia! — Neki postarni Anglež in prijatelj Italije, eden izmed redkih, katerim se je dovolilo ostati v mestu, pa je pritisnil svoje roke na prsi ter pričel kričati:

Benetke, Benetke, ko bodo tvoje mramornate dvorane Pogreznjene v vodo Bodo kričali narodi nad tvojim posutim zidovjem In dvignil se bo jok ob nemirnem morju.

Te besede pa so tudi, ki predstavljajo mišljenje celega sveta glede Benet in njih obrambe pred nemškim barbarstvom. Bil je moč goče retorične pa pozdrav, s katerim se sprejelo sovražnega letala

Ustanovljena leta 1898 — Inkorporirana leta 1900.

Glavni urad v ELY, MINN.

GLAVNI URADNIKI:
 Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, Bx 251, Conemaugh, Pa.
 Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106 Pearl Ave., Lorain, Ohio.
 Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.
 Blagajnik GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
 Blagajnik Neizplačanih smrtnin: LOUIS COSTELLO, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:
 Dr. JOS. V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., N. E. Pittsburgh, Pa.

NADZORNICI:
 JOHN GOUZE, Ely, Minn.
 ANTHONY MOTZ, 9641 Ave. "M" So. Chicago, Ill.
 IVAN VAROGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNIKI:
 GREGOR J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.
 LEONARD SLABODNIK, Ely, Minn., Box 480.
 JOHN RUPNIK, S. R. Box 24, Export, Pa.

PRAVNI ODBOR:
 JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 — 7th St., Celumet, Mich.
 JOHN MOVERN, 624 — 2nd Ave., W. Duluth, Minn.
 MATT. POGORELC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDRUŽEVALNI ODBOR:
 RUDOLF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio.
 FRANK ŠKRABEC, Stk. Yds. Station RFD, Box 17, Denver, Colo.
 FRANK KOČEVAR, Box 386, Gilbert, Minn.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljave, naj se pošljejo na glavnega tajnika Jednote, vse pri sebi pa na predsednika porotnega odbora.
 Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bo odpiralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Kje je častnik?

ca "Viva! Italia!", a to so ko nečno vendarle dnevi romantike in Italija vojne sveto vojno.

100,000 stotov masti izvozili iz Ogrske.

Iz Budimpešte poročajo: Policija je izgnala nekega Jos. Kliko, ki je tamkaj kupoval živeč za Češke. V zadnjih 14 dneh je nakupil in izvozil 100,000 stotov masti iz Ogrske.

Iz ruskega ujetništva naznanja Mirko Vnk, da je še vedno živ in zdrav ter pošilja svoji dragi družini najsrčnejše pozdrave.

Pridelovanje riža na Ogrskem.
 Iz Budimpešte poročajo: V občini Torzsa v komitatu Baes-Bodrog so vsejali riž, ki je izvrstno obrodil. Več veleposestnikov ga namerava v prihodnje sejati.

Madžarski kapital v Splitu.
 "Naše Jedinstvo" poroča, da so nakupili Madžari v Splitu zemljišč za dva in pol milijona kron.

Slovensko Amerikanski

KOLEDAR

ZA LETO 1918

Razen koledarskega dela ima še sledečo vsebino:

<p>Pesem. Važen zgodovinski dokument. Popolen pregled svetovne vojne. Pranik v Petelinji vasi. Prag. Problem Alzacije-Lotarinške. Ukradeno pismo. Red. Veliki dobiček. Rasno o otrocih. Doživljaj francoskega žurnalista. Venizelos. O postanku koledarja.</p>	<p>Nemški napadi s plinom. Živali in aeroplani. Ruska revolucija. Program ruske socijalistične stranke. Aforizmi. Normalni potek ruske revolucije. Rusija. Nemški cilji in Rusija. Padec rodbine Romanovcev. Prednost brzjoava.</p>	<p>Pesem jetnikov. Kozaki in njih vojska. Litvinski kmetje. Nevidna poslanica. Buchara. Čudne pogrebne določbe. Album. Krščanska svatba pri Kafrih. Večni koledar. Petelinji boji. Nekaj za gospodinjo. Šala. Oglesi.</p>
---	--	--

Stane 35c.

Koledar krasni nad trideset slik, izmed katerih jih je skoraj polovica s soške fronte.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK CITY, N. Y.

SLOVENSKO

podp. društvo

svete Barbare

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE

Sedež: FOREST CITY, PA.

Incorporirano dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvaniji.

GLAVNI URADNIKI:

Preddesnik: F. S. TAUCHER, 674 Hays Ave., Rock Springs, Wyo.
Podpredsednik: JAKOB DOLENC, box 181, Broughton, Pa.
Tajnik: FRANK PAVLOVIČ, box 647 Forest City, Pa.
Pomočni tajnik: AVUGST GOSTIŠA, box 310, Forest City, Pa.
Blagajnik: JOSIP MARINČIČ, 5805 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Pomočni blagajnik in računovodja: ANT. HOČEVAR, RFD. No. 2 box 27, Bridgeport, Ohio.

NADZORNI ODBOR:

Preddesnik odbora: JOSIP PETERNEL, box 95, Willock, Pa.
1. nadzornik: JERNEJ HAFNER, box 65, Burdine, Pa.
2. nadzornik: IVAN GROŠELJ, 885 E. 137th St., Cleveland, Ohio.

FOROTNI ODBOR:

Preddesnik porot. odbora: MARTIN OBRŽAN, box 72, E. Mineral, Kans.
1. porotnik: FRANK TEROPČIČ, R. F. D. No. 3, box 146, Fort Smith, Ark.
2. porotnik: JOSIP GOLOB, 1916 So. 14th St., Springfield, Ill.

VERHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSIP V. GRAHEK, 943 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.

Uradno glasilo: "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York, N. Y.
Cenjena društva, osimna njih uradniki so naprošeni pošiljati vse dopise direktno na glavnega tajnika in nikogar drugega. Denar naj se plačuje edino potom poštne, ekspresnih ali bančnih denarnih nakaznic, nikakor pa ne potom privatnih čekov, na naslov: Frank Pavlovič, Farmers & Miners National Bank, Forest City, Pa.
V slučaju, da ostanjo društveni tajniki pri poročilih glavnega tajnika kako pomagaljivosti, naj to nemudoma naznanijo uradu glavn. tajnika, da v samore napako popraviti.

IZ GLAVNEGA URADA S. P. DR. SV. BARBARE.

Rezultat splošnega glasovanja pri S. P. Dr. Sv. Barbare za bodoči glavni sedež združene organizacije po združenju s S. D. P. Z.

Št. post.	Za Johnstown	Za Pittsburgh	Št. post.	Za Johnstown	Za Pittsburgh
1.	2	2	51.	10	
2.	9	1	52.	4	
3.		56	53.	62	
4.	46	54.		22	
5.	13	55.		44	
6.	2	56.		12	
7.	9	57.		14	
8.	43	58.		37	
9.		59.		20	
10.	4	60.		9	
11.	20	61.		10	
12.	33	62.		27	
13.		63.		2	
14.		64.		14	
15.	7	65.		13	
16.		66.		50	
17.	2	67.		6	
18.	5	68.		20	
19.	2	69.		42	
20.		70.		20	
21.	31	71.		3	
22.		72.		18	
23.	25	73.		14	
24.	9	74.			
25.	17	75.		31	
26.	6	76.		5	
27.	38	77.		2	
28.	34	78.		15	
29.	19	79.		25	
30.	45	80.		5	
31.	41	81.		20	
32.	17	82.		2	
33.	5	83.		36	
34.	9	84.		15	
35.	9	85.		7	
36.	9	86.		18	
37.	6	87.		3	
38.	9	88.		12	
39.	34	89.		17	
40.	34	90.		30	
41.		91.			
42.		92.		18	
43.	24	93.			
44.	51	94.		2	
45.		95.		9	
46.		96.		16	
47.	47	97.		10	
48.		98.			
49.		99.		36	
50.		100.		1084	1038

Opomba: — V smislu izida splošnega glasovanja za glavni sedež združene organizacije, je dobilo večino pri S. P. Dr. Sv. Barbare mesto Johnstown, Pa.

August Gostiša, pomožni gl. tajnik.
Frank Pavlovič, glavni tajnik.

Vojaki, vojni ujetniki, sorodniki, prijatelji in znanci.

Poskrbujemo denarna izplačila v Franciji, na Angliji, v Rusiji in Italiji.

Kadar nam pošljete denar, priložite tudi dopisnico ali pismo, katero ste prejeli od tam, kjer se ima plačilo izvršiti; na ta način nam pomagate sestaviti pravilni naslov

TVRDKA FRANK SAKSER,

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR.

Bojnikom naznanjamo, da smo začeli razpisovati Koledar. Bojnik v Clevelandu ga lahko dobe pri prodajni trgovini Frank Sakser, 6104 St. Clair Ave., drugod po Ameriki pa pri večini naših zastopnikov. Dozdej je naročenih že več kot 6000 listov. To bomo najprej razposlali. Ker smo tiskali Koledarja le omejeno število, opozarjamo vse, ki ga hočejo imeti, naj ga naročijo čim prej. Uredništvo.

Testament.

Povest. — Spisal Janko Kersnik.

VI.

Miklavž se je odslej dozdevalo, da mu potekajo dnevi s podvojenjo silo. Ugibal in premišljeval je venomer, kdo mu je ukradel ono važno, zanj tanj tako pomembno pismo, in akopram se mu je slutnja sukala skoro vedno le ob eni osebi, vendar se je ni mogel poprijeti s sicer mu lastno žilavostjo. Spominjal se je, da je onega usodepolnega večera videl Tomaža na spodnjih stopnicah, a kaj hoče, kaj more ta reva, to hlapce, ki ne loči papirja od enje? A kdo drugi bi mogel biti? Miši niso snede testamenta, sicer bi se bile lotile tudi snuknje, druga žival ali golazen tudi ne, torej je človek. Pa kateri, ko nihče ni prihajal v podstrešje in nihče, celo sestra Urša ne, ni vimal za oni skrivni kotiček? Da bi bil Topolščak, kaj bi bil? Strahopeten, bi bil morda prišel do prepričanja, da mu je to napravil sam zlodej, a mož je bil pretežen.

Najhuje je bilo to, da se ni upal, da ni smel nikdar povprašati, kaj mu je storiti; sam, sam je moral nositi to silno skrb in bojezen ter od nikoder ni bilo nade, rešiti se. A sklenil je, biti vstrajno do zadnjega trenutka; za nevesto, za Metko mu ni bilo; brez denarja, brez njenega premoženja — kaj bo ž njo? — Seveda, ko bi se našel pozneje oni tujev testament; — pa kaj, ko ga ne bilo? Poraz njegove imovine je pred durmi, pomaga si lahko le še z bogato ženitvijo, in tako bi se morda sklenila še drugod. Z ubožno nevesto pa le pospeši propad.

A hotel je čakati do zadnjega ure: zato tudi ni vstavil drugega oklica, nego pustil je, da je slo vse redno pot. Enkrat mu je bilo že na jeziku vprašanje do Tomaža — hotel ga je staviti odkrito, prijateljsko, proseče, čes, dam mu, kolikor hoče, ako ima on to pismo in mi ga vrne, — a prenučil se je; spomin na minule dni mu je zavezal jezik. Tega moža si ni upal kaj prositi, on je moral biti, moral ostati njegov hlapec. Poleg tega pa se vendar ni mogel iznebiti misli: kaj, ko bi vendar Tomaž bil pravi?

V ponedeljek po drugem oklicu je imel Topolščak zopet več govtov okrog mize pod lipama. Vražali so se s sejinov s Stajerskega in Ogrskega in med njimi, večinoma mešetarji, je imel prvo besedo naš znanec Klander. Možje so bili baje dobro opravili ter se zato nihče ni branil vreči svojo pestico za vino. — Sredi glasnega razgovora kriknje zdajci Klander mimogrede čukarju: — "Kaj danes? Ne, vedno tako, ti pravim! Pa v miru ga tudi ne pustim! Nikdar ne — ta dedec nima veljave! — Čakaj, povem ti —"

"I, kje pa spi danes tista tvoja gljusa, tisti Tomaž, ki ga rešiš na svojo škodo — in pasci?" Miklavž je to vprašanje neprijetno streslo. — "Ne vem, kje se klati!" je zarvil skoro neprijazno. — "Morda zopet pisma in papirje in eunje pobira ob cestih." Eden iz družbe je sunil mešetarja, naj pije ter povprašal, koliko je dal koroški kupeec za par volov, katera je bil Klander ponagal prodajati, in zato nihče ni sazal na one besede, niti na to, da se Topolščak za trenutek omah-

NAZNANILO.

Članom društva sv. Barbare postaja št. 26 v Collinwoodu, O., se tem potom naznanja, da se prihodnja seja vrši v nedeljo 9. decembra točno ob 8.30 zjutraj v navadnih prostorih. To je glavna eta seja, katere se mora vdeležiti vsak član, ki le količikaj vpo-teva pravica. Kdor se ne ukloni pravikom, ta preneha biti član društva! Na tej seji je mnogo zelo važnih stvari za rešiti, kar nam o koristilo za v bodoče, ter volite novega odbora za l. 1918.

Obenem vas opozarjam, da plačate asosment le na tej seji, ker za mesece se mora asosment preje odposlati na glavni urad zaradi letnega računa.

Torej vas še enkrat opozarjam, deležite se seje 9. dec. točno ob 8.30 zjutraj, ker imamo tri različne glasovnice za odobrit, da bo ahko vsak posamezno glasoval; nadalje imamo za odobrit postajočo odločbo za leto 1918. Ako se vdeležite v polnem številu, se lahko pride do večjega napredka in lo sporazuma za bodoče čase.

S sobratstvom
John Grošelj, tajnik.
(4-5-13)

mil, kakor bi ga bila strela udarila. Vrnit se je v hišo, a sam ni znal, kako je prišel tja; v veži pod stopnicami je obstal in se prijel ob stebra.

"Torej vendar, vendar — da, to, to mora biti!" je zašepetal. — "Malo pozneje je korakal s polnini bokalom med pivce ter ga postavil pred Klandra.

"Za tega hom pa jaz dal!" je dejal dobrovoljno. — "Halo, glej ga!" je vpil eden; "ti jeli prvenica storila ali kaj, da si tako radodaren?"

"Oj, možje, ženi se, ženi in sedaj se hoče odkupiti!" je menil Klander možki ter jel točiti. — "Res je, res, toda tako peeni nam ne uide; z enim bokalom ne bo nič!" so vpili drugi.

"Saj vem, da ga nimate dosti, ako vsakega izmed vas v štiri-njak potopim", se je smejal krčmar oblastno in nihal z že praznim bokalom dekli, naj prinese drugega.

Pijančevanje je trajalo ves popoldan in nihče iz družbe se ni spominjal, da bi bil Topolščak kdaj tako vesel kar danes. V mraku stoprv so začeli možje odhajati, večinoma so bili iz Grabna, edinega Klandra pa je vdeli krčmar pridržati. Pri vinu to tudi ni bilo težko.

Ostala sta sama ter besedovala o najrazličnejših stvareh, ko Miklavž kar tako mimogrede omeni: — "Ej, da bi ga hudir, tega starca Tomaža! Še sedaj ga ni, da bi pomagal živino opraviti!"

"He, he, Tomaž! — He, he, to je ptica!" se je muzal Klander ter omahoval za mizo.

"Zakaj?" je vprašal mirno Topolščak. — "Zakaj? Zato, ker pravim, da je! To ti je ptiček, — a kaj, to ti je hudič, pravim!"

"Kaj ti je storil hudega? Vidva sta vendar prijatelja! Koli-kokrat skupaj mešetarita, da ga ni po tri dni domov!"

"Prijatelja? Skupaj mešetariva — pravim!" je vpil Klander ves razjarjen. — "No, vsaj tako je bilo!"

"Da, bilo je, bilo! Pa več ne bo, pravim ti, Topolščak! Nikdar več ne bo!"

Mešetarju se je jezik opotekal in Miklavž se je jel bati, da bo pijanost onega prej omazala, nego bo njemu moči izvedeti, kar je hotel. Poznal pa je Klandrovo urav ter zato dejal:

"Danes tako govoris! Pusti ga v miru in pij!" — "No, vedno tako, ti pravim! Pa v miru ga tudi ne pustim! Nikdar ne — ta dedec nima veljave! — Čakaj, povem ti —"

Izli je v tem pol kozareca vina vase in postavil posodo tardo na mizo. — "Povom ti, česar se nisem nikomur! Pa molči, molči, Miklavž — to ti je hudič — pravim!"

Drgnil je pri teh besedah svoje široko telo ob mizi ter pomisljeval, da je Topolščaku ginila vsa potrpežljivost. Vse se je treslo v njem.

"Vedi", je nadaljeval Klander počasi, "Tomaž ima neka skrivna pisma, testament mora biti ali kaj takega; 'testament', to sem čital, pa njegov mi, ker ne zna pisati. Ukral ga je, ukral — pa čemu — ti pravim, čemu — ko je zanj tuj testament toliko vreden kot tvoj nos?"

Miklavž je izustil nekaj nerazločnega, nerazumljivega. S tresočjo roko je natočil Klandru vno-vič poln kozarec.

"He, he, si ga-li tudi preveč potegnul, da ga po mizi izlivaš?" se je grohotal mešetar. — "Zakaj bi ga ne! Le dajva ga!"

Klandrova mož je bila v malo trenutkih pri kraju, kakor tedaj, ko je bil Tomaž njegovo učenosť v pismu porabil za svoje namene. Pa krčmar ga nocoj ni hotel iz-pustiti iz svojih pesti. Zvegeti je moral vse, kar je bilo Klandru znano o Tomaževem testamentu.

Ukazal je hlapcu, da je spravil napol nezavestnega mešetarja spat v prtično prazno sobo, katere je potem v veliko začudenje hlapčevu zaklenil s svojo roko. Sicer je bila navada, da so pijanec na cesto odganjali, nocoj pa ima eden najhujših celo prostor v hiši; ko bi ga bil del v hlev, to bi že ne bilo tako posebno, pa — v hlev! Hlapec je majal z glavjo, vračajoč se preko dvorišča. Med hlevom pa je sedel ob Tomažu.

"Si-li že vse opravil?" je vprašal Tomaž.

"Rezanice bo še treba! Pa sedaj sem tisto pijano muho, Klandra, spremil spat. Odslej bo že vsak capin v hiši spal!"

"Kaj — Klandra?" se je zavzel Tomaž. — "Hlapec je na kratko povedal, kar je znal.

Ta večer Tomaž ni hotel rezanice rezati, nego je odsel brez izgovora proti svojemu domu. — Drugega dne si je Klander mel dolgo časa oči ter se čudom čudil, prebudivši v prijazni, lepo pobeljeni sobi, v katero je skozi dokaj visoka okna sijalo žarno jutranje solnce. Kaj enakega se mu že dolgo, dolgo ni bilo pripetilo — da bi se bil prebudil v sobi in na snažni postelji — in mislil je, da se mu sanja. A ko se vzklonil polagano in skozi okno ugleda široko Topolščakovo dvorišče, se je jelo tudi v njegovi glavi nekoliko svitati. Samo to mu je ostalo teano, zakaj so ga deli sem v sobo in na posteljo. Zleknul je še enkrat zadovoljivo po mehkem ležišču, zazeval globoko, a potem vendar skočil naglo raz posteljo ter sel odpirat duri. A te so bile zaklenjene.

Miklavž je bil moža dobro zavaroval ter nosil ključ v žepu. Mešetar je nekoliko časa trkal in trkal, ali ker le ni bilo nikogar, je zlezal nazaj na posteljo in čakal, kaj bo iz tega.

"Če so te zaprli, odprli ti bodo gotovo!" je dejal Klander in kmalu bi bil vnovič zadremal.

V tem pa je nekdo jel odklep-pati vrata in v sobo je stopil prijaznega obraza Topolščak.

Ni sem nam ohranilo poročilo, kaj in kako sta besedovala ter ukrepala ta dva moža skoro pol-druge uro, zakaj toliko časa se je po deklinem računu mudil Miklavž pri Klandru; le to je gotovo, da je dobil mešetar še dober zajtrk — meseno klobaso in polič-vina, kar je najvišje enil — ter da sta se oba moža ločila jako prijazno.

"Kako posebno kupčijo morata imeti", sta uganila hlapec in dekla, razpravljajoč v hlevu ta nenavadni, važni dogodek.

VII.

Omahne se je oglasil istega dopoldne zopet pri Topolščaku ter nosil svoj stari obraz, posprevljal po dvorišču, ponagal pri tuj-cih in delal, kakor je bila tam že večletna navada.

Tudi Miklavž ni izpremenil vedenja svojega; bil je osoren in prijazen, zbadljiv in dobrovoljen, kakor sta baš nanašala povelje in opravke.

Popoldne pa se je enkrat naglo obrnil k Tomažu, ko je ta ravno pometal dvor, ter mu velel: — "Jutri pa moraš v Ljubljano. Tomaž! Nekaj posebnega vina boš pripeljal, črnega, težaškega; naročeno je in svatom bo povšeč, če pridejo na odhodno. Kobilo vzemi — domov pa počasi vozi, da se si kaj ne pripeti!"

Omahne je prikimal, zvezel se je izprvega o tem ukazu, zakaj redki so bili slučajji, da ga je Topolščak kam pošiljal s konjem; a dejal si je, da imajo drugi tudi doma dovolj posla. Prekanjen pa je bil toliko, da je v tem povelju slutil tudi posebno skrivno namer gospodarjevo, zato se je namuznil natihem, ko mu je bil Topolščak obrnil hrbet.

Drugega dne je Tomaž kmalu opravil svoj posel in Ljubljani in se je opoldne krepčal v staroznani Druškovičevi krčmi na Dunajski cesti, kjer še dandanes radi ostajajo kmetje in vozniki iz dolgega Črnega Grabna. Malo osupel je pogledal, ko zdajci prisede še drug gost k njemu, ki na prijazni vzklilk Tomažev: "I, kaj pa ti delaš tukaj?" ni imel vselega odgovora.

Bil je šepavi Gotard, ki je bil žele ob Tomaževem pozdravu zapazil, da je sedel poleg stričevega hlapca. Vestal bi bil zopet rad, zakaj vse, kar je prihajalo od strice ali mu je bilo vsaj v obližju, se mu je zdelo sovražno. Naposled je nekaj zamrmral, česar Tomaž ni mogel umeti.

"Morda že balo vozíš?" je vprašal le-ta, ne da bi se mnogo zmenil za osorni obraz sedecov. — "Vragu rajši kot Topolščaku, veš!" je zarohnel Gotard. "Če hočeš, pa mu povej; če pa nočeš, pa drugim pravi, da bo zvedel!"

Omahneta je obšlo skrivno veselje. Molčal je nekoliko časa ter zbiral svoje misli, kako bi se najbolj spravil s fantom, s katerega sta, to je sedaj videl, v sni toliko silnih misli nanašati v tej, da

Slov. pevsko podporno društvo "ZVON"

SEDEŽ V CLEVELAND (NEWBURG), OHIO.

URADNIKI:

Preddesnik: JOŽEF BLATNIK, 3522 E. 82. St., Cleveland, Ohio.
Podpredsednik: GUST STRAJNER, 93 E. 63. St., Cleveland, Ohio.
Tajnik: ANDREW ŽAGAR, 3704 E. 78. St., Cleveland, Ohio.
Podtajnik: ANTON GORENC, 1729 Osage Ave., Cleveland, Ohio.
Blagajnik: MIKE VRČEK, 3894 E. 78. St., Cleveland, Ohio.
Zapiskarica: ROZI MAUER, 3522 E. 82. St., Cleveland, Ohio.

NADZORNI ODBOR:

MARY GLIHA, 3006 E. 78. St., Cleveland, Ohio.
MARTIN MARTINŠEK, 3529 E. 81. St., Cleveland, Ohio.
FRANK VRČEK, 3884 E. 78. St., Cleveland, Ohio.

BOLNIŠKI NADZORNIKI:

JOHN FONDA, 7825 Burke Ave., Cleveland, Ohio.
FRANCES ZABUKOVEC, 3884 E. 78. St., Cleveland, Ohio.

VEATAR:

LUDEVIK GRUDEN, 3684 E. 78. St., Cleveland, Ohio.

Seja se vrši prvo nedeljo v mesecu ob 9. uri dopoldne v Mike Pluteri Aven. 3511 E. 81. St., Cleveland, Ohio.

Topolščaku ne privošča kaj drugega, — saj žentev, katero je Miklavž tako spesil, je morala biti dobra zanj. Tomažu pa ni bilo treba tudi posebnega duševnega izkustva, da ne bi bil takoj znan, da je tisto "dobro", kate-rega Gotard stricu ne privošči, edino le — Metka. Hotel pa se je prepričati tudi še od druge strani.

"So ji li objublili mnogo detej? Končno jo boš plačeval ti — kdo pa?" — "Vse naj vzame, vse posestvo, kaj meni mari to!"

"Ej, Gotard! Ženska je ženska — opravi jo v svilo ali hodnik ali pa v eunje! — Saj boš drugo dobil!"

Oni je klel potihoma in Tomaž je znal, da je uganil pravo.

(Dalje prihodnje).

NAŠI ZASTOPNIKI.

- ateri so pooblašteni pobirati narodno imo za dnevnik "Glas Naroda". Narodna imo za "Glas Naroda" je, za celo leto \$3.50, za pol leta \$2.00 in za četrt let, pa \$1.00. Vsak zastopnik treba potrdilo za svoto, katero je prejel in jih roje kom pripravljamo.
- San Francisco, Cal.: Jakob Lovrin.
- Denver, Colo.: Louis Andolšek in Frank Skrabec.
- Leadville, Colo.: John Hočvar.
- Fuente, Colo.: Peter Čučig, Jos. Gern, Frank Janes in A. Kočevar.
- Sulda, Colo. in okolica: Lou Costello.
- Montreal, Colo.: Math Kernety.
- Clinton, Ind.: Lambert Bolskar.
- Indianapolis, Ind.: Alois Rudman.
- Aurora, Ill.: Jernej B. Verbič.
- Chicago, Ill.: Jos. Šušter, Jos. Blis in Frank Jurjevce.
- Joliet, Ill.: Frank Bambich, Frank Laurich in John Zaletel.
- La Salle, Ill.: Matija Komp.
- Livingston, Ill.: Mih. Cirar.
- Mascoutah, Ill.: Fr. Augustin.
- Nokomis, Ill. in okolica: Matz Galabek.
- North Chicago, Ill. in okolica: Anton Kobal in Math Ogrin.
- So. Chicago, Ill.: Frank Černa.
- Springfield, Ill.: Matija Barborič.
- Waukegan, Ill. in okolica: Matz Ogrin in Frank Petkovšek.
- Cherokee, Kans.: Frank Refman.
- Columbus, Kans.: Joe Knaflec.
- Franklin, Kans.: Frank Leskova.
- Frontenac, Kans. in okolica: Jos. Strm in Frank Kernc.
- Kansas City, Kans.: Geo. Bajuk in Peter Schneller.
- Mineral, Kans.: Frank Augustin.
- Singo, Kans.: Mike Pencil.
- Kittimiller, Md. in okolica: Frank Vodopivec.
- Baltic, Mich.: M. D. Likovich.
- Calumet, Mich. in okolica: M. F. Kobe, Martin Rade in Pavel Shalts.
- Chisholm, Minn.: Frank Govže, Jak. Petrich in K. Zgonc.
- Ely, Minn. in okolica: Ivan Goulet.
- St. Paul, Minn.: Anton Poljanec in Louis M. Perušek.
- Fresch, Minn.: Louis Govže in Jurj Kotze.
- Gilbert, Minn. in okolica: L. Vaasi.
- Hibbing, Minn.: Ivan Poubel.
- Virginia, Minn.: Frank Irovatich.
- Kansas City, Kans.: Peter Schneller.
- St. Louis, Mo.: Mike Gambrian.
- Klein, Mont.: Gregor Zobeč.
- Great Falls, Mont.: Math. Ulrich.
- Roundup, Mont.: Tomaz Paulin.
- Gowanda, N. Y.: Karl Sterniša.
- Little Falls, N. Y.: Frank Gregorka.
- Barberton, O. in okolica: Math Krnar.
- Bridgeport, O.: Michael Kočevar.
- Collinwood, O.: Math. Siapina in John Matovra.
- Cleveland, O.: Frank Sekser, Jakob Debevc, Chas. Karlinger, Frank Meh in Jakob Resnik.
- Lorain, O. in okolica: Louis Balant in J. Kurne.
- Niles, O.: Frank Kogovšek.
- Youngstown, O.: Anton Kibelj.
- Oregon City, Ore.: M. Justin in J. Misley.
- Alligony, Pa.: M. Klarich.
- Ambridge, Pa.: Frank Jakše.
- Gesemer, Pa.: Louis Hrlbar.
- Broughton, Pa. in okolica: Ant. Inavec.
- Burdine, Pa. in okolica: John Demnar.
- Canonburg, Pa.: John Kozlicin.
- Conemaugh,

Jan Marija Plojhar.

Češki spisatelj Julij Zeyer.

(Nadaljevanje).

"Tudi ni treba", je odgovorila. "Nisi vreden maščevanja. Zavruga sem te, ko me veče nisi zanimal. — Ah, golobček, verjemi, ti si naj-zalostnejši ljubovnik na svetu in najneprijetnejši, kar sem jih kdaj imela. Pravi sin svoje dobe, nisi niti sposoben, da bi čutil polno radost življenja. Rad bi užival iz čaše razkošja do dna, pa bi pri tem rad ostal pol svetnika. Ti dolgočasíš sebe in druge in to imenuješ polet za idealom. Ta beseda sama na sebi je že na slabem glasu. Prišel si ob svojo naivnost in neprijetnih stvareh in nedostaja ti prekanjenosti. Drugace se konča kakor ti davno omlaćeni: nobena kletva, noben skok med ljubimcem in ljubovnico. Ne, golobček! Vsa moja historija s teboj je ta: vzgriznila sem v jabolko, ki me je mikalo za treutek, ne zaradi gladi, ampak zaradi dolgočasnja in premissi-venosti, pa kmalu sem spoznala, da je neokusno. Takšno jabolko sploh odvržemo — in pljurnemo."

Jan Marija je povesil glavo. — Najostudnejša beseda, ki jo je mogla zbrati ženski v obraz, mu je silila na ustnice, pa je ni izgovoril. Zlost je zaplapolala v njem in obenem ugasil. Molčal je, le neizročeno, strašno ponizanje je čutil. —

"Zasluzil sem to", je rekel in ta žena se mu je zdelala v tej meri propadla, da je občutil za njo ono pomilovanje, ki so mu ga vselej vzbujale vlačuge.

Pelagija je pasla svoje oči od trpljenja, ki se je javilo na njegovem obrazu. In je končala:

"No, idi sedaj po tem priznanju, da se nikdar več ne vidiš!"

Krenila je nazaj in način, besede ter kretanje so se naglo izpremenile. Sedela je na svojem konju mirna, graciozna, od glava do pete prava, velika dama.

"Pogovorila sem se zopet enkrat po rusko", je govorila z očaranim smehljajem. "Tako sem zaljubljena v ta jezik, da porabim vsako priložnost, da ga govorim. Pa, Sir George, ali ne bo že precej težavno dogmati našo družbo?"

Potem se je pripojila tesno k Katarini in si podala roko.

"Očarali ste me!" je rekla. — "Zlasti je učinkoval name vajenadni pojav v tej puščavi. Rečite, Sir George, ali vas gospica d' Soranesi ne spominja dočela dame Une, kakor jo slika Spencer v vaši priljubljeni 'Fairi Queen' prece v prvih staneh? Ta scenerija se ujema z ono v pesnitvi, in tudi gospod Plojhar ni nepodoben onemu blodečemu vitezu, s katerim je hodila Una. Nadajem se, gospica, da se srečava nekje v družbi. Dotlej pa mi ostanete v spominu kot 'dama Una'; pravi tisti mik, ki se ne da opisati, seva z vas kakor iz one pesnitve, ki jo neumorno recituje Sir George."

Svrčnila je konja in skokoma je švignila naprej, mahajoč z roko in imajoč za glavo:

"Adieu, ma tante belle", dokler ni naposled s svojim tovarišem izgubila na neki globlji poti.

Katarini je odleglo, ko one ni več videl. Ona in Jan Marija sta molčala ter jezдила počasi dalje.

Obema je bilo, kakor bi otopela pod nekimi težkimi udarci. On se ni čutil samo nesrečnega, ampak globoko ponižanega, pogaženega v prah.

"Vsega je konec", si je mislil. "Kako naj ji sedaj govorim o ljubezni? Mar bi ji bil prostovoljno priznal vse, vse. Tega pač ni bilo treba. Moje priznanje bo sedaj veljalo za prisiljen, neodkrit izgovor."

Katarina je plakala v svoji notranjosti nad njim in nad seboj. No, še bolj nad njim nego nad seboj. Kako se je zdel nesrečen! — Kako je trpel! Ni se mogla ozreti na ta blede, mračni obraz, kjer so živeli igrali in drgetali. Prošla je Boga za moč, da bi vsaj na videz ostala mirna. Kada bi bila izpregovorila kaj in bala se je svojega glasu.

Jan Marija ji je hotel reči: — "Katarina, ali mi morete odpustiti?" — Zaradi mene vas je žalila ta —

Ne, to ni bilo mogoče. Bil bi se morda razkopal in začel preklinjati svojo usodo. On, ka-

bi se mogel gnati na svojem konju daleč, daleč po tej poljani nekam v neskončnost! Kampanja je končala tam nekje ob morju. Ah, da je na dnu tega morja! Do krvi se je vzgriznil v ustnice in potlačil s tem divji vzkrík, s katerim so se zgnetene prsi hotele ohlédati.

Deklica je zbrala tedaj vse svoje sile, vedela je, da mora biti močnejša nego on.

"Tu stoji hiša dona Clementa", je govorila in treptali sta ji ustnici in glas. "Upam, da najdeva te za prijatelja doma."

"Upam", je skoraj zavpil, tako malo je imel svoj glas v oblasti.

Oba sta v enaki razdraženosti poganjala konja, tako da sta že brez nekaj minut blaznega bega ustavila pred pustim, starim poslojem, kjer je bival don Clemente. Ne njegov, ne njen pogled se ni zmenil za to zanimivo pokrajino, pripominjajočo sliko Poussaina, ki je toliko svojih molitev črpal iz rimske kampanje.

Tu se je nahajalo vse, kakor pri njem, ta modri vzduh, te ostre sence, to zlato sonce, ta stara boja dreveva v skupinah te grude in vode, ta skoraj fantastna poslopja na skalojivu, štrlečim pred njima. Na tista poetična melanholija in sila prirode. Dom je bil že napol v razvalinah, mračen kakor po plentivi, prostran, siromašen in slikovit.

Katarina je skočila sama, brez pomoči s konja, ter ga vedla k velikemu hrastu, kejr ga je privezala. Tako je storil tudi Jan Marija. Šla sta proti domu.

Precej v njegovi veži sta zasliala razzlobljen ženski glas, ki je prihajal z gorenjega nadstropja, in potem drugi, moški, pomirjajoči glas samega dona Clementa.

"Ersilija je slabe volje", se je prisiljeno pospejala Katarina.

iz sive veže sta stopala po kamenitem stopnišču navzgor. Z mostovi sta pogledala skozi odprte durje v prostrano sobo. Bila je skoraj prazna.

Na sredi je stala velika, težka hrastova miza, pri oknu druga manjša, pokrita s papirji, poleg majhna polica s knjigami. Nekaj

slamnatih stolov je stalo v vrsti ob belkasti, tuintam že požolteni steni, in pri drugem oknu je poleg majhne mizice stal razečfran naslanjač z visokim naslonilom, ki je očividno razpadal v prvine.

Pred njim je bil na kamenitih tleh razprostrt košček rjavkaste preproge. Pri mizi na sredi sobe se je pripravila stara Ersilija v revni, toda čisti obleki s svojim gospodom. V eni roki je držala velike škjarje, z drugo pa je strastno tolkla ob platno, razgrajeno po mizi.

"Gospod ste vi, vem", je kričala, "in ubogati vas moram, toda tresem se jeze. In pri svetem križu prisegam —"

"Ne prisegajte, Ersilija", je miril don Clemente, ki ga Jan Marija ni mogel videti v obraz, ker je bil obrnjen k durim.

"Oh, pogledite!" je skoraj mirno rekla Ersilija ter pokazala s škjarjama, ki ju je bila pravkar zapazila.

Don Clemente se je obrnil. Na njegovem rumenem, suhem, raskavem obrazu, v njegovih temnih, ponizno in mirno zročih očeh se je zasvetil mil usmev.

"Dobrodošli, kontesa", je lju-bezno kliknil ter ji podal roko potem je vprašujoče pogledal na mladega moža, stoječega pri durih na Katarino.

Deklica je zardela.

Kar se ji je zdelo poprej tako naravno in umevno, namreč, da privede Jana Marijo sem k staremu prijatelju, da ž njim pregleda "grotto Campagno", to se ji je pokazalo sedaj po sestanku z gospod Dragopulos zelo mučno. Za tem je moralo ticiati vendar nekaj nenavadnega, pohanjšivega, da jo je smela zaradi tega tako razžaliti ta grozna, krasna žena, ki se pojavila na širni kampanji kot zloveča prikazen. Sedaj, ko je stala pred starim duhovnikom, sedaj je šele jasno čutila, kako jo je razžalila ona žena in zgrozila se je; kako bo don Clemente sodil o tem! Ohrabrila se je. Ta stari prijatelj je bil tako dober!

"Don Clemente", je govorila in malec tresel se ji je glas, "privedla sem vam gosta. Gospod Plojhar je tukaj tu, iz mesta je prišel, kjer se je rodila moja mati. Gospod Plojhar bi si rad ogledal "grotto Campagno" in ostanke starih Vej."

neko ginjenost je izražal njegov Jan Marija je uganil vzrok njene rdečice: od samega kesa in samega sočutja do nje je i on zardel. Upal je, da s prav globokim poklonom zakrije svojo zmedenost.

Don Clemente je molčal trenotek, oči so mu postale sanjave in neko ginjenost je ziral njegov usmev. Gledal je z enega na drugega. Njegovo sicer nelep, vsled preostrih potez mladonce karikaturno obličje se je zdelo skoraj krasno, tako dražesten je bil njegov neskončno dobri nasmeh.

"Veseli me vajin prihod", je rekel naposled preprosto in oba je obenem prijel za roki.

Uganila sta njegovo domnevanje, da sta zaljubljena; njihovo vedenje je opravičilo takšen zaključek. — Njiju zadrega je rastla. K sreči ji je rešila Ersilija.

"Oh, kontesa", je zavjavalas spominivši se svojega spora in upajoč v kontesino pomoč, "tega ženi mogoče prenašati! Ko bi vedeli —"

"Molčite, Ersilija!" je mirno rekel don Clemente. "Ne pritožujte se —"

"Čujte in sodite!" se je razkoračila starka. "Ta kos platna je vse, kar ima don Clemente v hiši, in iz njega bi mu laho naredila srajce. Tako jih je potreben kakor zraka in vode. Njegovih starih ženi mogoče krpiti —"

"Tino, Ersilija!" se je vmešal resno. — "Ne nadlegujte mojih gostov s takimi smečnostmi!"

"Ne, kontesa mi mora pomagati", je strastno kričala Ersilija mahaje s škjarjami. "Pomislite, don Clemente trdi, da ne potrebuje novega perila. V vasi je našel neko staro čarovnico, ki je baje bolj potrebna teh srajc! Da bi si odbrzal vraj za eno, za eno ali pa dve, pri svetih ranah našega odrešenika!"

In jeze je zajokala. "Odpustite, Katarina", je skrušeno in zmeden prosil duhovnik, "odpustite Ersiliji, da vas —"

"Storite, kakor vam je ukazal don Clemente", ki bolj ume soditi o stvareh nego vi in jaz", je rekla Katarina.

Najboljše naravno zdravilo

Čudovito iznajdba Father Mollingerja pred 50. leti je zdravniško čudo današnjega dne.

SLOVITNI ZELIŠČNI ČAJ. Bolni ljudi se nanašajo zelišču, katere je ta duhovnik predpisal pred mnogimi leti.

Father Mollinger je napisal recept čudovitega zeliščnega zdravila pred 50. leti. Prineslo je sreče tisočim domovom, kjer se je dajalo starim in mladim.

FATHER MOLLINGERJEVO SLOVITNO ZELIŠČNO ČAJ BO PRINELI MOŠKI ČEMU TELESU. Očivil bo kri ter napravil rdeča blede lica.

FATHER MOLLINGERJEVO SLOVITNO ZELIŠČNO ČAJ ODPRAMI IN PREPREČI ZAPIRANJE NAJVEČ BOLEZNI JE POSLEDICA TEGA ZLA ČERVAVA NAJ BODO ODPRTA IN OBARVAVANI BODETE BOLEZNI.

FATHER MOLLINGERJEVO ČUDOVITO ZELIŠČNO ČAJ ODPRAMI BOLEZNI IN NERVOZNI GLAVOBOLENI. To tako velika dobrota za slovenski sistem, da je celo kralj brez njegovega moč, ni žena. Ako vzgajate družino in jo hočete odbržati zdravu, se mora ta čaj dati vsak teden dvakrat starim in mladim. Obarvani bodeste s tem zdravnikom in s trstikom.

VSEM bolnim, slabim, bledim in utrujenim štatelem pripravimo Father Mollingerjevo SLOVITNO ZELIŠČNO ČAJ, kajti pomaga krvi, jetrom, želodcu, ledicam, črevam in mehčanju črevesja in daje ogromno zdravje in mir na zunanji učinek.

Ako ste prehlajeni, vzemite čisto vročega Father Mollingerjevega slovitega zeliščnega čaja predno ležete spat in zjutraj bodete opazili veliko izboljšanje. Kdor rabi Father Mollingerjevo slovito zeliščno čaj, ni v nevarnosti, da bi se prehladil ali pa zbolel za pljučnico.

NAROČITE EN ZAVITEK ŠE DANES. VELIKI DRUŽINSKI ZAVITEK STANE \$1.00 IN POSLJEMO GA PROSTO PO PAKETNI POŠTI. Za zavarovanje pošiljate POŠLJITE 10c. Ako pa želite, vam pošljemo tudi po C. O. D. na Vašo pošto. Pošljamo na tisoče zavrtikov našim odjemalcem in vi dobivatejo pošiljate točno. Ako pa sami ne marate naročiti tega zdravila, izročite ta oglaš kakemu bolnemu prijatelju, ali sosedu.

Vsa naročila naslovite na: MOLLINGER MEDICINE COMPANY, 21 Mollinger Bldg., East Park Way, N.E. Pittsburg, Pa.

"Ne ume, ne ume!" je kliknila starka. "Vsak kar se tiče perila! Ne mešam se v njegovo latinščino. Sicer pa, kontesa, prisegam, da niti ne umem prikrojiti za srajco. Naj ne bom zveličana, ako lažem a don Clemente me k temu sili."

"K sreči pa jaz umem, torej sem prišla v pravi čas, da vam pomorem", je rekla Katarina.

Odlotčila je kloбок in slekla rokavice, z veliko iglo si je pripelala vlečo amazone, da bi ji ne delala napote. Vse njene zadrege, vse nje ne bolelosti so hipoma izgubile.

"Vi ste se zvezali ž njim?" je oponesla starka, toda že mnogo mirneje nego poprej! Usmev mlada deklice jo je malone očaral. — Podal ji je svoje velike škjarje "Kako ste dobra!" je rekel don Clemente, "Hvala vam!"

Katarina je strigla. "Takšna malenkost", se je pomejala. In spokojno je pojasnila Ersiliji neko važno podrobnost svojega dela.

"Sedite, gospod", se je obrnil don Clemente k Janu Mariji in je začel ž njim pogovor. Goreče je razkladal zanimivosti okolice, čemur je mladi mož pritrjeval z enostavnimi kratkimi besedami.

"Poglejte, moje poslednjo najdbo", je rekel duhovnik ter mu pokazal veliko črepinjo etruske vaze in bronzovo zapestnico.

Gospod Plojhar je pač gledal skrivaj na Katarino ter preudarjal, kaj se godi v njeni duši, ven dar pa se mu je posrečilo, da je kazal tudi zanimanje za te starine.

Vzel je zapestnice v roko, jo pregledal ter omenil strastnemu starinoslovcu, da so našli podobne nakite tudi na Češkem.

To je bila navdušenemu donu Clementu voda na mlin, široko in zgovorno je razkladal svojo teorijo o dobi postanka teh predmetov in kako so se po trgovskih poteh širili po Evropi, a Jan Marija je mogel z masko strmeče pozornosti na obrazu mirno molčati in se pogrezniti v svoje misli.

V tem se je Katarina tiho pogovarjala z Ersilijo.

"Ne smete biti užaljena zaradi tega platna", ji je rekla. "Itak sem hotela donu Clementu za njegove reveže poslati majhen zvitek precej boljšega", nego je to. Jutri ga dobite. Ne pravite o tem donu Clementu, a dajte mu te srajce v vasi narediti. Vem, da imate tam šiviljo. Njen račun poravnaj jaz. Ali ste zadovoljna?"

Ersilija je bila srečna, obračala je oči k nebu in roki dvigala tja.

(Dalje prihodnjik.)

Moja osebna poslanica nade.

Zelim, da me pozna vsaki mož in vsaka žena v tej državi, katera trpi na boleznih. Zelim, da vse poznajo vsi kot prijateljica — da vedo kako sem jaz kaj sem stori v preteklosti in kaj delam sedaj. Moja slika vam lahko spomni, da s sm ostel v medicinski praksi, katero vršim že dolgo vso leto; moji lasje so danes senebeli po dolgem letu študiranja, raziskavanja in dela. Škrlato sem proučil in analiziral vse tiste stare, kronične in globoke vkojenjane bolezni, ki se tako težko zdravijo in o katerih ima mnogo drugih zdravnikov le površno znanje. Zelim, da mi vsak bolan mož in vsaka bolna žena zaupa svoje težave in tajnosti; vsakemu bom dal pošten nasvet, ker zelim, da sem z vsakim deber prijatelj. Pišite po brezplačno knjižico, katero vam nudim, in štajte moje veselilne mude.

Dr. J. Russell Price, M.D.

ŽELODČNE BOLEZNI

okorela jetra, žolčnica, zapeka, zlata žila, revmatizem, katar, naduha in funkcionalne bolezni srca se lahko vesepno zdravijo privatno na domu in z majhnimi stroški.

Želimo, da se seznanite z našim znanstvenim načinom zdravljenja na domu mnogih akutnih in kroničnih bolezni; tudi nalezljivih in podedovanih bolezni, kakor nečiste krvi; slabe krvi; bolesti kože, otekle, zažgane, bolne in občutljive delove; slabe, nervozne in obnemogle kondicije; pomanjkanje energije, ambicije in zaupanja; nadlogah ledvic in mehurja, ter veliko drugih bolezni in nadlogah od katerih bolniki pogosto trpe.

Zdravniška knjižica, katera šteje 96 strani, zastoj.

Pišite še danes po to knjižico in u njej boste našli enostavna fakta v razumljivem, materinskem jeziku. Ta knjižica je zaloga znanosti in vsebuje informacije in nasvete, ki bi jih moral znati vsak mož in vsaka žena. Ako torej hočete znati, kako bi dobili nazaj svoje staro zdravje in moč, pišite takoj po to brezplačno knjižico in zvedeli boste, kaj je potrebno glede te ali one bolezni. — Nepošiljate denarja — pošljite samo vaše ime in naslov na spodnjem kuponu. — Ne trošite denarja za kakšna nenaslov na spodnjem kuponu. Katera je knjižica o zdravlju, in črpajte iz nje pravočasne nasvete in podatke. Pri tem lahko zveste, na čem vi trpite in kako se more vaša teškoča obvladati.

Kupon za brezplačno knjižico

Zapišite vaše popolno ime in naslov, izrežite in pošljite nam še danes.

DR. J. RUSSELL PRICE CO.
8 1150 Madison & Clinton Sts., Chicago, Ill.
Gospodje: Prosim, pošljite mi takoj vašo zdravniško knjižico popolnoma zastonj in poštne prosto.

Ime in priimek _____
Ste. in ulica ali Box _____
Mesto _____ Država _____

Na svatbi.

Ko se Naja je možila, v gozd pritekla je zeleni, kjer je rasel vitez javor. "Hočes biti starejšina? Jutri bode ženitnina."

"Oj", se je začudil javor. "Starejšina, a zakaj ne? Še desetkrat, če desetkrat omožiš se, lepa Naja."

To so zasumeli svatje, mlade snahe in snatic, sladkoroške krasotice, ko na svatbo pride javor. Prištokljaj je v črnih škornjih, se približal ves okoren, v bujni kučni, vsi zeleni.

"Glejte, glejte, dobri javor, kakšen krasen starejšina! Jak je v pleča, v pas je vitek, bogme, baš junak se pravi."

In darove je prinesel za nevesto, lepo Najo: Gozdnega mahu za zdravje in kristal iz žive skale in zlata zarečo kepo. Kar poudi se mu Kata: "Javorček, greš z mano plesat?"

"Ho-ho, rad, ali ne morem, vse preteške so mi noge, preširoka mi je kučma, previsoka mi je glava. Rajši srečo voščim Naji: Dan in noč naj teče zibka, sin za sinom, vsi junaki, kot izsekani iz jekla."

Javor se zahototal je, a nevestica, a Naja vse do nedri je zardela.

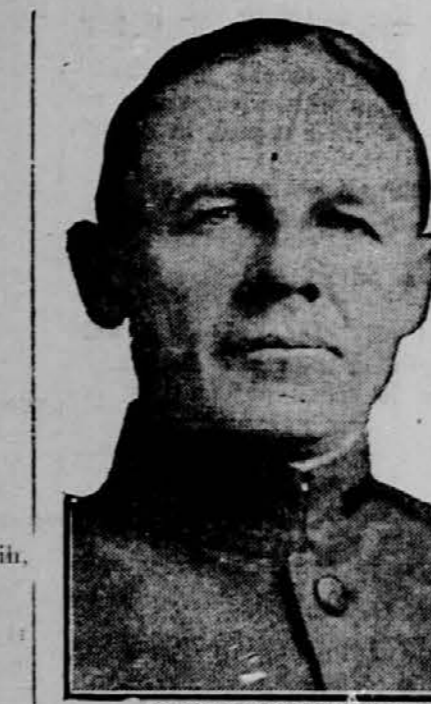
Sedel je za dolgo mizo, takal, pil, se bratil s svati, celo vedro sam je zvrnil.

Hihitalo so svatic, v pečaj svahnih, zlatih pasih, in mežikale predno s črnimi so si očesi, ko spet v goro je odhajal. Bil pijan je gozdni gazda, semiztja je kolovratil, se spotal in kolebal, v rjavo rebro se košatil.

Kar zaposne mlada Kata: "Mož, prevče ste naložili!" Postoji in reče javor: "Oj, ti Kata, Katka mala, nase glej, ti škrat poredni, kaj bo drevi, v tvoj Marko. Glej, da prej ti bode treba starejšine na ženitvi, kot pri krstu kuma, slisliš?"

In kot grom se zagrohoče, da se gora je potresla. Se okrene, se zamaje in široko se odguga v dom zeleni, v solnčno hišo.

Švedaki poslanik je odpotoval. Buenos Aires, Argentina, 2. dec Švedski poslanik baron Loewen je odpotoval. Običajnih poslovilnih posevov raznim uradnikom ni napravil.

Majo: Benedict Crowell, pomožni vojni tajnik Zdr. držav.

Slovenske novice.

Virginia, Minn.

Vsekakor srčen deček je osemletni Tone Berkovič. Pred nekaj tedni je bil operiran na slepiču. Ko se je prebudil po operaciji, se je smejal. En teden pozneje se mu je stanje poslabšala tako, da je moral biti zopet operiran. Tudi po tej operaciji se je smejal. Zdravniki niso upali, da bo ozdravel vsled nevarnih operacij, toda stanje se mu je nato tako hitro izboljšalo, da je kmalu zapustil bolnišnico.

Josip Videra iz Biwabika je bil pri tukajšnjem sodišču kaznovan na 90 dni v okrajno ječo ali pa

na plačilo \$102.50, ker je brez dela in je zaničevalno govoril o ameriškem vojaštvu.

Aurora, Minn. Distriktni sodnik M. Hughes je dovolil ločitev zakona zakoneca Anton Lesar, star 27 let, od njegove 19letne žene. Ločitev je bila dovoljena na podlagi surovega ravnanja od strani moža.

Buhl, Minn. Staro enosobno policijsko poslopje je kupil John Krovcar za ceno \$20 od občinskega sveta.

Dunajske demonstracije. True translation filed with the post master at New York, N. Y. on Dec. 4, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Amsterdam, Nizozemsko, 2. dec. Kakor naznanja neko dunaj. poročilo, so se v soboto in danes v gostih gručah zbrale dunajske žene vseh razredov na Ballplatzu ter so izražale svoje zadovoljstvo nad avstrijskim zunanjim ministrom grafom Czerninom, ker deluje za mir. Enake demonstracije so se vršile tudi po drugih kronovinah.

Litvini umirajo. True translation filed with the post master at New York, N. Y. on Dec. 4, 1917, as required by the Act of October 6, 1917.

Amsterdam, Nizozemsko, 2. dec. Pri zasledanju nemškega državnega zbora je v petek poljski poslanec Sayda izjavil, da so živilske zaloge za Litvinsko premahine in da je umrljivost zaradi tega zelo narastla.

Rojaki naročajte se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Zdrženih državah.

Veliki vojni atlas
vojskujočih se evropskih držav in pa kolonijjskih posestev vseh velesil.

Obsega 11 raznih zemljevidov.

CENA SAMO 25 CENTOV.

VELIKO STENSKO MAPO CELE EVROPE \$3.00.

VELIKO STENSKO MAPO, NA ENI STRANI ZEMLJENE DRŽAVE IN NA DRUGI PA CELI SVET, CENA \$3.00.

ZEMLJEVID PRIMORSKE, KRANJSKE IN DALMACIJE Z MEJO AVSTRO-OGRSKE Z ITALIJO. — CENA JE 15 CENTOV.

Naročila in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company
12 Cortlandt Street, New York, N. Y.

MOŠKE BOLEZNI NE ZDRAVIM ŽENSK IN NE OTROK.

Dr. Koler najstarejši slovenski zdravnik, specialist v Pittsburgu, ki ima 28-letno skušnjo v zdravljenju vseh možkih bolezni.

Hydrocele ali kilo zdravim v 30 urah in brez operacije. Bolezni mehurja radi katerih nastanejo bolezni v križu in hrbtu in ostale bolezni te vrste zdravim z gotovostjo.

REVMATIZEM, TRGANJE, ZASTRUPLENJE KRVI, BOLEČINE, OTEKLINE, ŠKROFLE IN DRUGE KOŽNE BOLEZNI, ki nastanejo radi nečiste krvi, ozdravim v kratkem času, da ni potrebno ležati. Jaz rabim 606 in 904 za krvne bolezni.

Uradne ure: Vsak dan od 9. ure zjutraj do 8. ure večer; v petkih od 9. zjutraj do 5. popoldne; ob nedeljah od 9. zjutraj do 2. popoldne.

Dr. KOLER, 638 PENN. AVE., PITTSBURGH, PA.

Gospodična Kara

Roman iz pariškega življenja.

Hector Malot. — Za Glas Naroda J. T.

13 (Nadaljevanje).

Leon se je hitro skrivil za spomenik, da bi ga ne opazila. Pol ure kasneje je Kara odšla. Leon se je oprezno približal k grobu ter prebral na njem sledeči napis:

"Amandus Claudius, knez iz Calaura, vojvoda Calami." Torej oni, katerega je smatral za svojega tekmeča je bil mrtev in je že dolgo časa ležal v grobu. Mimo je prišel vrtnar, katerega je Leon nagovoril z besedami: — Ta grob je pa lepo okrašen. — Da, prav imate, gospod. — Noben grob na tem pokopališču ni skrbnejše negovan. 17. dne v mesecu so nasajene vanj sveže rože, ki so najdražje in najlepše.

Leon se je vrnil v Pariz ter ponosnega obraza stopil v Karino sobo.

Ona ga je objela in vzkljnila: — Danes si pa zelo vesel! — Da, uganila si Kara. — Tako vesel nisem bil že dolgo časa. Naslednji dan je bil četrtek. Kot ponavadi je bila Kara odsotna od dveh pa do šestih zvečer. Sidelnil je iti za njo. Ob dveh popoldne je odšla Kara, iz svojega stanovanja. — V precejšnji razdalji je šel Leon za njo. Dospel je do neke ozke, precej zamemarjene ulice, se je ozrla in opazila Leona.

Takoj je bila pri njem. — Ti si tukaj? — ga je vprašala s pridruženim glasom. — Ne, pa to ni čisto nič zmedlo. — Leon ji je brez prikrivanja povedal, da ji je sledil prejšnji dan na pokopališče ter da se je sklenil tudi danes prepričati, kam gre.

Kara mu je po dolgotrajnem molku izpregovorila: — Veš, ti bi zaslužil, da bi imela razen tebe še kakega drugega ljubimca. — Toda tega nočem storiti. — Ker že toliko več, je boljše, da izveš vse. — Jaz sem imela brata, ki je že zdavnaj umrl, in zapustil troje otrok. — Mati se ni brigala zanje, ampak je neznanokam izginila. — Zdaj jaz skrbim zanje ter jih obiskujem vsako nedeljo in vsak četrtek. — To je ta hiša. — Pojdi z menoj, in se prepričaj.

Stopilo sta v temno vežo ter začela stopati po stopnicah. V temnem kotu je Leon objel Karo in zašepetal: — Kara, ti si angelj! — Ona ga je nekaj časa gledala in zatem odvrnila smeje: — In ti, ti si pa velik otrok. V šestem nadstropju so bili otroci na stanovanju pri neki stari kmetici. — Stanovanje je bilo priprosto, toda zelo anažno. Trije otročki so planili k Kari ter jo začeli objemati in poljubovati.

— Dober dan draga tetka, dober dan! — Oh, kako srečni smo, da si prišla! Leon je stal molče pri vratih in bi bil najraje zajokal. Prešli so tedni. Leonova ljubezna se naraščala, Kara je podvojila svoje neženosti. Od njeja ni zahtevala ničesar drugega kot samo to, da je bil vedno pri nji.

Gospod in gospa Haupois sta se že privadila Leonove odsotnosti. Videla sta ga samo zjutraj in zvečer pa še to samo za par minut. Čudno se jima je zdelo, kako more biti Leon tako zaljubljen in lahkoživko, pri tem sta bila pa prepričana, da ne bo napravil nobene neumnosti.

Nekega jutra je sedel prvi Haupoisov blagajnik Savourdin za žičnato ograjo ter kot ponavadi sprejemal zapadle menice in čeke. Pred seboj je imel zapisnik vseh menic katere je bilo treba izplačati. — Naenkrat se je pa pri odprtini v ograji pojavila bleda roka ter vrgla pred blagajnika zmečkan list papirja. Spoznal je Leonovo pisavo in njegov podpis.

Desettisoč frankov. — Vzel je povečalno steklo, hotec se prepričati, če je podpis pravi.

Starec je vzel menico v roko, zapri blagajno ter se odpravil k gospe Haupois.

— Tukaj je nakaznica za 10,000 frankov — je rekel. — Ali naj jo izplačam?

Gospa Haupois je takoj spoznala sinov podpis, pa je bila tako razočarana in presenečena, da ni mogla odgovoriti nobene besede. Kljub temu se je pa premagala in vprašala kolikormogoče mirno:

— Ali vas je moj sin o tej menici že prej obvestil? — Ne, madama. — Ravno zastranega vas vprašam, če naj jo izplačam ali ne.

— Vprašate, če naj sprejmete nakaznico, podpisano s firmo Haupois? — Plačajte takoj, kajti predolgo ste se že zamudili. — Prosim vas, povejte mojemu sinu, naj vas prej obvesti, predno bo podpisal kako menico.

To je bilo vse. Samo uslužbenec hiše, ki so imeli tisti dan oprava z gospo Haupois, niso vedeli, kje se jih drži glava.

Toda ker ni blagajnik ničesar povedal, ni vedel nikdo, zakaj je gospa tako slabe volje. Zvečer je šla madama v obednico, kjer jo je že čakal mož. — Ko je mirno pojedla večerjo, mu je pokazala menico.

— Leon! — Desettisoč frankov! — je vzkljnil začuden. — Ali si jih plačala? — Ali naj zavrnem podpis člana naše hiše? — Desettisoč frankov ni bila za bogatega industrijalca nobena posebna svota.

Haupoisa je samo skrbele, koliko takih menic je že izstavil Leon. — Najboljše bi bilo, če bi se osebnopogovoril z njim, toda odkar sta se bila sprla radi Madelajne, sta se drug drugemu izogibala ter se pogovarjala samo o vsakdanjih stvareh, če sta slučajno prišla skupaj.

Sina ni bilo tri dni domov. Slednjic mu je pisal stari Haupois pismo ter ga poslal v Karino stanovanje.

Prejelo pa je dobilo od njega odgovor, je sprejel od nekega bankirja pismo, v katerem mu je naznanil, da ima tri Leonove menice po desettisoč frankov.

Takoj se je odpravil k njemu. Bankir Brazier je bil rodом Anglež. Haupoisa je silno uljudno pozdravil, pohvalil Leona, kako fin in krepak mladenič je ter mu slednjic povedal, da si je izposodil pri njem 150,000 frankov.

Haupois je ves razburjen letel k svojemu advokatu, gospodu Favasu ter mu razjasnil celo zadevo.

— Jak poznam to žensko — je rekel advokat. — Če bi ji dal Hovek en milijon, bi zahtevala še dva nadaljna. — Ta ženska je vteščen pohlep. — Zaenkrat ne kaže ničesar drugega, kot postaviti vsakega sina pod sodniško kuratelo.

— Mojega sina pod sodniško kuratelo! — Kakšna sramota! — Kakšna sramota!

— Meni je vseeno. — Ali hočete, da vam sin že zdaj zapravi vse premoženje, katerega mu hočete zapustiti? — To je edino sredstvo. Če se ga hočete poslužiti, je seveda vaša stvar. — Te zapeljive ženske ne bo nikdar prostovoljno zapustil. — Toda mi ga lahko prisilimo, da ga bo ona zapustila in odvrгла od sebe. — Ljubimcu, kateri ji ne bo mogel ničesar dati, bo kmalo pokazala vrata. — Če bi bil jaz na vašem mestu, bi gotovo storil tako.

— Mladi in stari Haupois se nista niti videla niti si nista pisala. Po preteku štirinajstih dni je pa dobil Leon od sodišča listino, v kateri mu je bilo naznanjeno, da ga je sodišče na zahtevo njegovega očeta postavilo pod kuratelo. — Vse pogodbe in vse nakaznice, katere bi v bodoče podpisal, so brez veljave. Obenem je dobil tudi vabilo, naj se osebnopogovori pri sodišču.

Leon se je prijel za glavo. — Sramota! — Sramota! — Če ga je postavil zaradi piškavih 150,000 frankov pod kuratelo.

Ko je bil zadovoljil Carbana, je mislil, da je poplačal vse Karine dolgov. Toda temu ni bilo tako. — Hišna Luiza mu je povedala, da je Kara še zelo zadolžena in da ji upniki ne dajo miru.

Stopil je v njeno sobo ter jo zagledal, sedečo pri mizi. — Listale je po papirjih, ki so bili na zunaj podobni akcijam ter jokala. — Moja draga Kara! — je vzkljnil Leon ter privil krasotico k sebi.

Kara se je stresla in ga prestrašeno pogledala. — O, Kara! — je vzkljnil Leon, — zakaj nisi bila odkritosrčna? — Ali še vedno dvomiš o moji ljubezni? — Zakaj mi nisi povedala, da te nadlegujejo upniki?

Kara je še vedno molčala, dočim ji je poljubljaval Leon solze s svilnatih trepalnic. — Draga moja ljubica, jaz te ne bom več vpraševal o tem. — Jaz prav dobro vem, kako si nežnočuteča. — Luiza mi je vse povedala. — Jaz te občudujem.

Kara ga je hvaležno pogledala, zatem je pa skrila glavo v njegovo skrajno ter pričela bolj ihteti. — Obnašati se je znala tako kot razočarana šestnajstletna devica. Sele ko se je nekoliko potolažila je pokazala s tresočo roko na papirje ter rekla:

— Moji upniki me vedno nadlegujejo, jaz pa še vseeno mislim, da se bo cena mojih akcij zvišala kot so mi povedali. — O tem sem tudn prepričana, samo ne vem, kaj se bo to zgodilo. — Upniki mi pa prete, da mi bodo poslali v hišo eskurtorja.

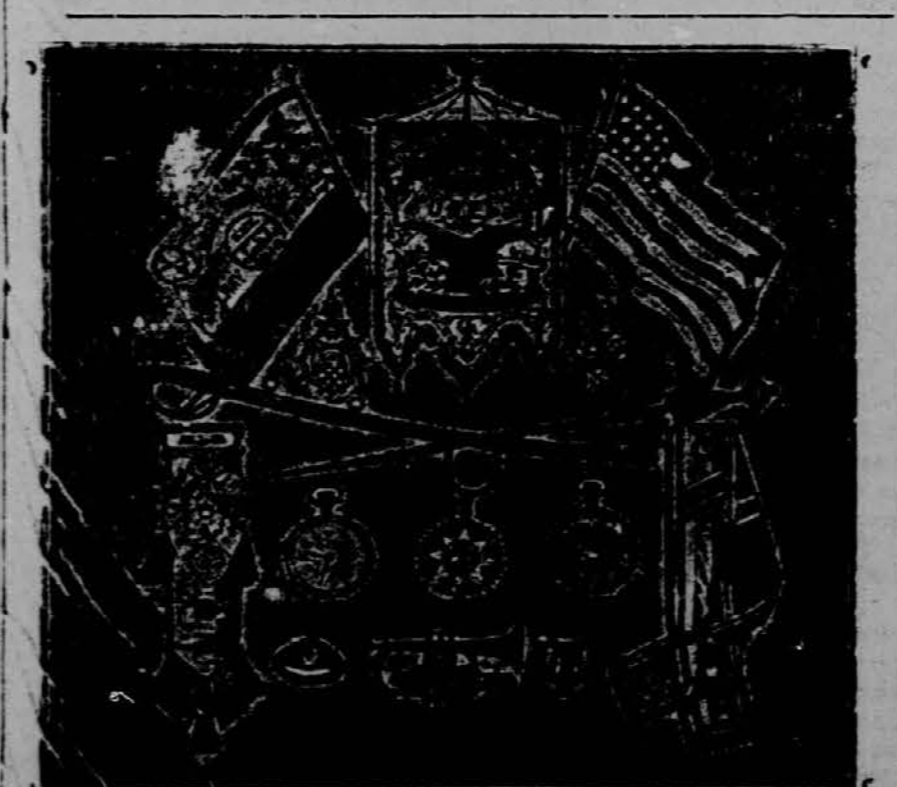
(Dalje prihodnjic).

Pozor, rojaki-ujetniki! Ali kdo vje, kje se nahaja moj brat IVAN DULLAR? Pred enim letom in pol se je nahajal na italjanski fronti in njegov naslov je bil: K. K. Feld K. R. Nr. 7. Batt. Nr. 4. Feld Postamt Nr. 48. Morda se zdaj nahaja v kakem ujetništvu. Moj naslov je: Louis Dullar, 41 E. Hennepin Ave., Minneapolis, Minn., U. S. America. (4-6-12)

Rada bi izvedela, kje se nahajajo moja dva brata ANTON in FRANK SERCEL ter sestra IVANA omožena KLEMP. Ona se je nahajala v Barbertonu, Ohio. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, da mi naznani, ali naj se pa sami javijo. — Mrs. Antonia Kern, Mine No. 2, Curtisville Pa. (4-6-12)

Pozor, rojaki v Rusiji! Išcem svojega brata JANEZA URBAS, doma pri Cerknici, Zelze, Notranjsko. Prosim ga, da se mi oglasi, ali če kdo drugih rojakov ve, kje se nahaja, ga prosim, naj mi piše. — Mrs. Mary Jamnik, Box 153, Imperial Pa., U. S. America. (4-6-12)

Rojake v italjanskem ujetništvu prosim, če kdo kaj ve o mojem bratu PAVLU TOMŠIČ, doma iz Knežaka št. 30 pri St. Petru na Notranjskem. Služil je pri havbičah, divizija 18, baterija 1, municijska kolona 1. Cenjene rojake v ujetništvu prosim, da mi blagovolijo naznaniti, ali če sam bere, naj se oglasi svoji sestri: Mary Tomšič, Segundo, Los Animas Co., Colo., U. S. America. Kdor mi poroča naslov mojega brata, ali pove, če je živ ali mrtev, dobi dva dolarja nagrade. (4-6-12)

Kača je tako držitve namenjena kupiti bančovo, nastavu, računalne instrumente, kape itd., ali pa kadar potrebujete oro, varčilo, privoščne stvari, se kupte prej nikjer, da tudi nas ne ome vprašate. Uprava 5. stano le 2c. pa si bodele pripravili dolarja. Črna vol vrst poljane hranilnice. Pilita post. IVAN PAJK & CO., CORNHORSE, PA.

Prosim drage rojake ujetnike na Ruskem in Laškem, ako je kateremu mogoče sporočiti o sledenjih mojih sorodnikih: FRANE, JOŽE in ANTON CUZ-NAR. Prva dva doma iz Podkorena na Gorenjskem zadnji pa iz Siske. Prvi je bil na ruskem bojišču in je pogrešan že od začetka vojne, druga dva sta ujetnika na Ruskem že nad eno leto. Nadalje FRANC CUZ-NAR, doma iz Rodeč na Gorenjskem; bil je na laškem bojišču in je pogrešan že nad eno leto. Moj naslov: Jacob Cuznar, Sgt. Q. M. Corps, Manila, Philippine Islands, U.S. (4-6-12)

Išcem JOŽEFA ŠKUFCA, podomače Blekov iz Malega Crnela, fara Zatišna. Pred sedetimi leti se je nahajal v Clevelandu, O. Če kdo izmed rojakov ve za njegov naslov, naj ga mi naznani, ali naj se pa sami javi. — Anton Glavan, Box 522, South Fork, Pa. (1-4-12)

Dr. LORENZ.
Jaz sem edini slovensko govoreči specialist možkih boleznij v Pittsburghu, Pa.

Uradne ure: dnevno od 9. do popoldne do 8. ure zvečer. V petkih od 9. dopoldne do 2. popold. V nedeljo od 10. dop. do 2. popold.
DR. LORENZ,
Specialist možkih boleznij,
644 Penn Ave. II. nadst. na ulico, Pittsburgh, Pa.

HARMONIKE
bodisi kakršnekoli vrste izdelujem in popravilam po najnižjih cenah, a delo trpežno in zanesljivo. V popravo zavzemajo vsakdo pošlje, ker sem že nad 18 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravo zavzemam kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po delu kakoršne kdo zahteva, brez nadaljnjih vprašanj.
JOHN WENZEL,
1017 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

POZOR ROJAKI

Najuspešnejše maslo za ženske lasi, kakor tudi za moške brke in brado. Od tega masla vrstelo v šestih tednih krasni gosti in dolgi lasje kakor tudi možkin krasni brki in brada in vsi bodo odpadli in ostali. Revmatizem, kosti ali trganje v rokah, nogah in v križu, v osmih dneh popolnoma odpravim, rana, opekline, bole, ture, kraste in grinta, potne noge, kurja česca, osebine in par dnevi popolnoma odstranim. Kdor bi moje zdravila brez uspeha rabil mu jamčim za \$5.00. Prište takoj po cenik, ki ga takoj pošljem nastoj.
JAKOB VAHČIČ,
6702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio.

NAZNANILO.
Cenjenim rojakom v Coloradi naznanjamo, da jih bo v kratkem obiskal naš zastopnik

Mr. Janko Pleško,
ki je pooblaščen sprejemati naročnino za "Glas Naroda" in izdajati tozadevna potrdila. On je pred leti že večkrat prepotoval države, v katerih so naši rojaki naseljeni in je povsod dobro poznan. Upati je, da mu bodo šli rojaki v vseh okoliših na roko, posebno pa, kar ima nekvarjenje levo roko.
Rojaki naročajo se za "Glas Naroda" največji slovenski časnik v Zveznih državah.

Pozor, rojaki v ujetništvu! Išcem svoje tri brate JANEZA, PETRA in FRANCA URBAS, doma so iz Jarš pri Domžalah. Janez je v ujetništvu na Ruskem, v Lipovki, Saratovska gubernija. Od tu je poslal zadnjič pred letom pismo in pozneje ne vem nič o njem. Druga dva brata sta bila na italjanski fronti. Kdor izmed rojakov kaj ve o njih, naj mi poroča, ali naj se pa sami oglasio svoji sestri: Mary Urbas, sedaj omožena Judež, 63 Tea Eyek St., Brooklyn, N. Y., U. S. America. (3-11-12)

Išcem prijatelja VALENTINA FEIFER. Leto 1907 sva bila skupaj v St. Louisu, Mo., na South Broadway. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi naznani, ali naj se mi sam javi. — Vincent Hofbauer, R. F. D. No. 4, Box 48, Girard, Kansas. (1-4-12)

Rojake v ruskem ujetništvu prosim, če kdo ve za naslov mojih dveh sinov ANDREJA in ANTONA KRŽIŠNIK; doma sta iz Železnikov št. 2 nad Škofjo Loko. Nadalje bi tudi rad izvedel za naslov brata JANEZA KRŽIŠNIK, doma iz vasi Suša, občina Selea nad Škofjo Loko. Pred več leti se je nahajal v Kropi na Gorenjskem. L. 1915 je bil na soški fronti pri topničarjih in pozneje pa nič ne vem o njem. Obenem pa prosim tudi, če kdo ve za mojega bratrance, ki se pišejo KRŽIŠNIK in ŠTIBEL, doma tudi iz občine Selea. Kdor mi naznani za katerega izmed teh, mu bom zelo hvaležen. — Andrew Kržišnik, 128 Burlington Avenue, La Grange, Ill., U. S. America. (19-11-6-12)

SPODAJ OMENJENI ROJAKI IN ROJAKINJE
kateri imajo v rokah naša potrdila za denarne pošiljave, s številka mi, kakor so označene pod imenom, naj blagovolijo naznaniti prvi komogoče svoj natančen naslov radi važne zadeve. Pisma katerega smij poslali, so se nam povrnila.

Bachnik Frank No. 329639	Jankovic Mihael 330395	Pintar No. 330643
Bartol J. No. 330733	Kastelic John No. 44708	Sauch Math. No. 260622
Bear Dan No. 260638	Kobi John No. 260628	Kasman Frank No. 44296
Beljan Ana No. 319997	Kovac Frank No. 260641	Samide Frank No. 330721
Bosens May Miss No. 330062	Kozel Louis No. 323307	Sinčić John No. 330762
Bobič Vajo No. 260583	Lenarčič Josip No. 44555	Spaniček Bost No. 328894
Božičković Djuro No. 260581	Meden John No. 331014	Sparrmblek Joe No. 330661
Braun Mary No. 260643	Merkun Anton No. 331355	Starčević Johan No. 331070
Dolar Valentin No. 330086	Mikolich John No. 332352	Tehler Anna No. 328896
Fonda Joe No. 326808	Oswald Luise No. 260673	Turk Charles No. 330251
Grgurič Blaž No. 260673	Gubert Giuseppe No. 323085	Turk Ivan No. 260647
		Tvrk Jernej No. 329741

MODERNO UREJENA
Tiskarna Glas Naroda
VBAKOVSTNE TISKOVINE
IZVEŠUJE PO NIZKIH CENAH.
DELO OKUSNO,
IZVEŠUJE PREVODE V DRUGE JEZIKE.
UNILJSKO ORGANIZIRANA.
POSEBNOST 20:
DRUŠTVENA PRAVILA, OKROŽNICE — PAMFLETE, ČENIKI I. T. D.
VBA NAROČILA POŠILJATE NA:
Slovene Publishing Co.,
63 Cortlandt St., New York, N. Y.

Rad bi izvedel za naslov svojega prijatelja JAKOBA VOZEL, podomače Vovod iz vasi Žvanulje št. 7. Pred tremi leti mi je pisal iz De Pue, Ill., sedaj pa ne vem, kjer se nahaja. Če kdo izmed rojakov ve za njegov naslov, naj mi ga naznani, ali naj se pa sam oglasi, ker poročati mi imam nekaj važnega. — Peter Urankar, Co. A, 343 Machine Gun Batt., Camp Travis, Texas. (4-5-12)

Išcem prijatelja JIM DEJANOVICA, Hrvat iz Bosne, in JOE ČAKOVINA ČEMLJAKA, doma iz Postojne na Kranjskem. Leto 1914 smo delali skupaj v Norwich, Pa. Prosim cenjene prijatelje, da mi naznanijo njihovo naslov, ali naj se pa sama oglasio. Delata v gozdu v West Virginiji. Jaz sem sedaj pri vojni. Moj naslov je: Thomas Dejanović, Co. L, 151. Infantry, Camp Shelby, Miss. (1-4-12)

SLOVENCI
v Pittsburghu, Pa., in okolici!
Vsi oni, ki dobe od vojnih oblasti posebne knjižice, da točno odgovore na stavljena vprašanja in ne vedo, kako izpolniti, se zamo-rejo obrniti na mene in jaz jim bom to napravil. Vsak mora priti osebno. Čež dan sem v svojem uradu od 8. ure zjutraj do 5. ure zvečer, 117 Blakewell Building, vogal Diamond in Grant St.; zvečer od 7. do 9. ure zvečer pa lahko pridete v moje stanovanje: 702 Cedar Av., North Side, Pittsburgh (Allegheny). Jamčim za točno delo.
Kosto Unkovich, javni notar,
117 Blakewell Bldg.,
Cor. Diamond & Grant Sts.,
(22-11-10-12) Pittsburgh, Pa.